

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 22. března 2007 (26.03)
(OR. en)**

7665/07

**Interinstitucionální spis:
2005/0245 (COD)**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. návrhu Komise:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES

V příloze naleznete konsolidované kompromisní znění vypracované předsednictvím.
Změny dohodnuté na zasedání Výboru stálých zástupců dne 21. března 2007 jsou podtrženy.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o platebních službách na vnitřním trhu,
kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES

- 1) Pro vytvoření jednotného vnitřního trhu je nezbytné, aby ve Společenství byly zrušeny všechny vnitřní hranice a aby tak byl umožněn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Zásadní důležitosti proto nabývá řádné fungování jednotného trhu platebních služeb. V současnosti však fungování tohoto trhu brání nedostatečná harmonizace v této oblasti.
- 2) Trhy platebních služeb jednotlivých členských států jsou v současné době organizovány samostatně podle jednotlivých členských států a právní rámec pro platební služby je tak roztržštěn do 27 vnitrostátních právních systémů.
- 3) V této oblasti již bylo přijato několik aktů Společenství, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/5/ES ze dne 27. ledna 1997 o přeshraničních převodech a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech, které tuto situaci v dostatečné míře nenapravily o nic víc, než doporučení Komise 87/598/EHS ze dne 8. prosince 1987 o evropském kodexu chování v oblasti elektronického platebního styku (vztahy mezi finančními institucemi, obchodníky a poskytovateli služeb a spotřebiteli), doporučení Komise 88/590/EHS ze dne 17. listopadu 1988 o platebních systémech, a zejména o vztahu mezi držitelem a vydavatelem platebních karet, ani doporučení Komise 97/489/ES ze dne 30. července 1997 o operacích prováděných elektronickými platebními prostředky, a zejména o vztahu mezi vydavatelem a držitelem. Tato opatření jsou nicméně pořád nedostačující. Souběžná existence vnitrostátních předpisů a neúplného rámce Společenství vede k nejasnostem a k nedostatku právní jistoty.

- 4) Bez ohledu na to, zda jsou dané služby slučitelné se systémem vyplývajícím z iniciativy finančního sektoru ve prospěch jednotného evropského prostoru plateb v eurech (SEPA), je proto nezbytně nutné stanovit moderní a soudržný právní rámec pro platební služby na úrovni Společenství, který je neutrální, a tím zajistit rovné podmínky pro všechny platební systémy s cílem zachovat možnost rozhodnutí spotřebitele, což by mělo znamenat významný krok vpřed z hlediska nákladů pro spotřebitele, bezpečnosti a efektivnosti ve srovnání se současnými vnitrostátními systémy.
- 5) Tento rámec by měl zajistit koordinaci vnitrostátních ustanovení týkajících se obezřetnostních požadavků, přístupu nových poskytovatelů platebních služeb na trh, požadavků na informace a příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb. V tomto rámci by měla být zachována ustanovení nařízení (ES) č. 2560/2001, kterým byl vytvořen jednotný trh pro platby v eurech, pokud jde o ceny. Ustanovení směrnice 97/5/ES a doporučení uvedená v doporučeních 87/598/EHS, 88/590/EHS a 97/489/ES by měla být začleněna do jediného právně závazného aktu.

6) Není však vhodné, aby se tento právní rámec vztahoval všechny případy. Jeho použití by mělo být omezeno na poskytovatele, jejichž hlavní činnost spočívá v poskytování platebních služeb uživatelům platebních služeb. Rovněž není vhodné, aby se vztahoval na služby, u nichž se převod peněžních prostředků od plátce k příjemci uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo u nichž je převod založen na šecích, směnkách, dlužních úpisech nebo jiných nástrojích, kupónech nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci. Vedle tradičních hlasových služeb by se měl dále rozlišovat případ prostředků nabízených provozovateli v oblasti telekomunikací, informačních technologií nebo sítí v zájmu usnadnění nákupu digitálního zboží nebo služeb, jako např. vyzváněcích tónů, hudby nebo digitálních novin, a jejich distribuce do digitálních zařízení. Obsah těchto zboží a služeb může vytvářet třetí strana nebo provozovatel, který jim může přidávat skutečnou hodnotu v podobě přístupových, distribučních nebo vyhledávacích systémů. V posledním uvedeném případě, kdy jsou zboží nebo služby distribuovány jedním z těchto provozovatelů, nebo z technických důvodů třetí stranou, a kdy je lze využít pouze prostřednictvím digitálních přístrojů jako jsou mobilní telefony nebo počítače, by se tento právní rámec neměl použít, neboť činnost provozovatele překračuje rámec pouhé platební operace.

Je však vhodné tento právní rámec uplatnit na případy, kdy provozovatel jedná pouze a výlučně jako zprostředkovatel, který jednoduše zajišťuje uskutečnění platby ve prospěch dodavatele jakožto třetí strany.

6a) Poukazování peněz je jednoduchá platební služba založená na tom, že plátce poskytne hotovost poskytovateli platebních služeb, který příslušnou částku poukáže např. prostřednictvím komunikační sítě plátcí nebo jinému poskytovateli platebních služeb, jenž jedná jménem plátce. V některých členských státech poskytují supermarketi, obchodníci a jiní maloobchodníci veřejnosti obdobnou službu umožňující platbu veřejných služeb a jiných běžných účtů za domácnost. S těmito službami určenými k úhradě účtů by se mělo zacházet jako s poukazováním peněz v souladu s jeho vymezením v této směrnici, nepovažují-li příslušné orgány tuto činnost za jinou platební službu podle přílohy.

- 7) Je nezbytné určit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří mohou oprávněně poskytovat dané služby v celém Společenství, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů za účelem financování platebních transakcí a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu, dále instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze za účelem financování platebních transakcí a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, a rovněž banky poštovních úřadů, které mají oprávnění podle vnitrostátních právních předpisů nebo podle právních předpisů Společenství.
- 7a) Tato směrnice stanoví pravidla pro provádění platebních transakcí v případě, že peněžní prostředky představují elektronické peníze podle definice v čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES. Tato směrnice však neupravuje vydávání elektronických peněz ani nemění obezřetnostní regulaci institucí elektronických peněz, jak je stanovena ve směrnici 2000/46/ES. Platebním institucím proto není dovoleno vydávat elektronické peníze.
- 8) Pro odstranění právních překážek vstupu na trh je však nezbytné zavést jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou spojeni s přijímáním vkladů nebo vydáváním elektronických peněz. Je proto vhodné zavést novou kategorii poskytovatelů služeb, dále jen „platební instituce“, poskytnutím povolení poskytovat platební služby v celém Společenství fyzickým nebo právnickým osobám nespádajícím do žádné ze stávajících kategorií, za podmínky, že bude dodržen soubor přísných a ucelených podmínek. Na takové služby by se tak vztahovaly stejné podmínky v celém Společenství.

- 9) Je třeba, aby podmínky pro udělení a zachování povolení pro platební instituce obsahovaly obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým tyto subjekty při své činnosti čelí. Zde je potřeba zavést pevný režim požadavků na základní kapitál ve spojení s průběžným kapitálem, který by mohl být v patřičné době dále propracován v závislosti na potřebách trhu. Z důvodu vysoké rozmanitosti v oblasti platebních služeb tato směrnice pro zajištění toho, aby se u všech poskytovatelů platebních služeb se stejnými riziky zacházelo stejným způsobem, umožňuje různé způsoby ve spojení s určitým stupněm volnosti jednání v oblasti dohledu. Požadavky kladené na platební instituce by měly odrážet skutečnost, že platební instituce jsou zapojeny do specializovanějších a omezenějších činností, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci širšího spektra činností úvěrových institucí. Platebním institucím by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a mělo by jim být dovoleno využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za poskytování platebních služeb. Je třeba přijmout ustanovení pro to, aby peněžní prostředky klientů byly drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce určených na jiné obchodní činnosti. Na platební instituce se musí rovněž vztahovat účinné požadavky zaměřené proti praní peněz a proti financování terorismu.
- 9a) Platební instituce by měly sestavovat své roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky za předcházející účetní období v souladu se směrnicí 78/660/EHS a případně směrnicí 83/349/EHS a směrnicí 86/635/EHS. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky by měly být podrobeny auditu, není-li platební instituce od této povinnosti osvobozena podle směrnice 78/660/EHS a případně směrnice 83/349/EHS a směrnice 86/635/EHS.

- 9b) Tato směrnice upravuje poskytování úvěrů pouze v případech, kdy je úvěr úzce svázán s platebními službami, tj. úvěrové rámce a vydávání kreditních karet. Pouze v této souvislosti, jestliže je úvěr poskytován za účelem usnadnění platebních služeb a je krátkodobé povahy, je vhodné úvěr povolit, pokud jde o přeshraniční činnosti platebních institucí, je-li refinancován zejména pomocí vlastních prostředků dané platební instituce, jakož i prostředků získaných z kapitálových trhů, avšak nikoliv pomocí prostředků, které platební instituce drží jménem klientů pro platební služby. Výše uvedeným by neměla být dotčena směrnice 87/102/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo členských států týkající se aspektů neharmonizovaných touto směrnicí, pokud jde o podmínky poskytování úvěru spotřebitelům.
- 10) Je třeba, aby členské státy jmenovaly orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím, za vykonávání průběžných kontrol a za rozhodování o odnětí povolení. Pro zajištění rovného zacházení by členské státy neměly vůči platebním institucím uplatňovat žádné jiné požadavky, než jsou stanoveny v této směrnici. Veškerá rozhodnutí příslušných orgánů by však měla být soudně napadnutelná. Úkoly příslušných orgánů by se rovněž neměly dotýkat dohledu nad platebními systémy, což je úloha, kterou má podle čl. 105 odst. 2 čtvrté odrážky Smlouvy vykonávat Evropský systém centrálních bank.
- 11) vypuštěno

- 12) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby byla registrována totožnost a sídlo všech subjektů poskytujících služby poukazování peněz a aby všem těmto subjektům byl udělen určitý stupeň uznání nezávisle na tom, zda jsou schopny v plném rozsahu splnit podmínky pro získání povolení pro platební instituce, aby žádný z nich nebyl nucen přejít do černé ekonomiky, a aby byl vytvořen rámec určitých minimálních právních a regulačních požadavků pro všechny subjekty poskytující služby poukazování peněz, je nicméně vhodné a v souladu se zásadami zvláštního doporučení VI Finančního akčního výboru proti praní peněz (FATF) zavést mechanismus umožňující, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny tyto podmínky, zacházelo stejně jako s platebními institucemi. Za tímto účelem by členské státy měly takové subjekty zapisovat do rejstříku platebních institucí a současně na ně neuplatňovat všechny podmínky pro povolení nebo jejich část. Je však nezbytné, aby tato možnost odchylky podléhala přísným požadavkům týkajícím se objemu transakcí. Platební instituce, na něž se tato výjimka vztahuje, nemohou uplatňovat právo usazování ani volný pohyb služeb, a ani by neměly tato práva vykonávat nepřímo, pokud jsou členem platebního systému.

12a) Je nezbytné, aby každý poskytovatel platebních služeb měl přístup ke službám v oblasti technické infrastruktury platebních systémů. Tento přístup však podléhá splnění vhodných požadavků s cílem zajistit integritu a stabilitu systému. Každý poskytovatel platebních služeb žádající o účast v platebním systému musí účastníkům platebního systému předložit důkaz o tom, že jeho vnitřní mechanismy jsou dostatečně odolné vůči všem druhům rizika. Tyto platební systémy obvykle zahrnují např. čtyřstranné karetní systémy i významné systémy pro zpracování bankovních převodů a přímých inkas. Aby bylo možno zajistit rovné zacházení v rámci celého Společenství stejně jako mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, v souladu s podmínkami jejich licencí pro obezřetné podnikání, je třeba upřesnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a přístupu k platebním systémům. Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení s platebními institucemi, jimž bylo uděleno povolení, a úvěrovými institucemi tak, aby každý poskytovatel platebních služeb účastníci se hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohl využívat služeb v oblasti technické infrastruktury těchto platebních systémů za stejných podmínek. Odlišné zacházení mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, a poskytovateli platebních služeb požívajícími výjimky podle článku 21 této směrnice, jakož i výjimky podle článku 8 směrnice 2000/46/ES lze ospravedlnit z důvodu rozdílů v jejich obezřetnostním rámci ve srovnání s poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení. Rozdíly v cenových podmínkách by měly být každopádně povoleny pouze v případě, že je to odůvodněno rozdíly v nákladech vynaložených poskytovateli platebních služeb. Tím by neměla být dotčena práva členských států omezit přístup k systémově důležitým systémům v souladu se směrnicí 98/26/ES, ani pravomoci ECB a ESCB stanovené v čl. 105 odst. 2 Smlouvy a v článku 3.1 a článku 22 statutu ESCB, týkající se přístupu k platebním systémům.

- 12b) Ustanovení o přístupu k platebním systémům by se nepoužila na systémy zřízené a provozované jediným poskytovatelem platebních služeb. Tyto systémy mohou fungovat buď v přímé konkurenci s platebními systémy, nebo – což je častější – na úzké mezeře na trhu, která není platebními systémy přiměřeně pokryta. Tyto platební systémy obvykle zahrnují trojstranné systémy, například trojstranné karetní systémy, platební služby nabízené poskytovateli telekomunikačních služeb nebo služby poukazování peněz, přičemž provozovatel systému působí jako poskytovatel platebních služeb pro plátce i příjemce, jakož i vnitřní systémy bankovních skupin. V zájmu podpory hospodářské soutěže, kterou mohou tyto platební systémy do prostředí zavedených tradičních platebních systémů přinést, by v zásadě nebylo vhodné udělit přístup k těmto platebním systémům třetím stranám. Tyto systémy by nicméně vždy podléhaly právním předpisům Společenství a členských států v oblasti hospodářské soutěže, které mohou vyžadovat udělení přístupu k těmto systémům v zájmu zachování účinné hospodářské soutěže na platebních trzích.
- 13) Je třeba stanovit soubor pravidel s cílem zajistit transparentnost podmínek a plnění informačních požadavků pro oblast platebních služeb.
- 14) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce, neboť jednotný trh pro hotovostní platby již existuje. Tato směrnice by se rovněž neměla vztahovat na platební transakce prováděné na základě papírových šeků, neboť je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovávat tak efektivně jako jiné platební prostředky. Osvědčené postupy v této oblasti by však měly vycházet ze zásad stanovených v této směrnici.
- 15) vypuštěno

- 15a) Jelikož se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco v případě spotřebitelů je důležité zaručit jejich práva prostřednictvím ustanovení, od nichž se smlouva nemůže odchýlit, je vhodné nechat podnikům a organizacím možnost dohodnout se jinak. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že s mikropodniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES o definici mikropodniků a malých a středních podniků, se bude nakládat stejně jako se spotřebiteli. Některá zásadní ustanovení této směrnice by se v každém případě měla používat vždy bez ohledu na postavení uživatele.
- 16) Tato směrnice by měla stanovit povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platební službě vždy obdržet jasné informace na stejně vysoké úrovni, aby byli na jejich základě schopni si vybrat a využít služeb kdekoli v EU. V zájmu transparentnosti stanoví tato směrnice harmonizované požadavky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné a postačující informace týkající se jak smlouvy o platebních službách, tak platebních transakcí. V zájmu podpory hladkého fungování vnitřního trhu platebních služeb by členské státy neměly mít možnost přijmout jiná ustanovení o informacích, než která jsou stanovena v této směrnici.
- 17) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nepoctivým a klamavým praktikám v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu, jakož i směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES (směrnice o elektronickém obchodu) a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku. Doplňující ustanovení v těchto stávajících právních aktech zůstávají i nadále použitelná. Je však zejména nutné vyjasnit vztah požadavků na informace v předmluvní fázi mezi touto směrnicí a směrnicí 2002/65/ES.

- 18) Požadované informace by měly být přiměřené potřebám uživatelů a být sdělovány standardním způsobem. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové smlouvy, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- 18a) V praxi jsou rámcové smlouvy a transakce jimi upravené mnohem běžnější a ekonomicky důležitější než jednorázové platební transakce. V případě platebního účtu nebo zvláštního platebního nástroje se požaduje rámcová smlouva. Proto by požadavky na předběžné informace o rámcových smlouvách měly být poměrně komplexní a informace by měly být vždy poskytovány buď na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu, jako např. výpisy vytištěné z terminálu pro tisk výpisů z účtu, diskety, CD-ROM, DVD a pevné disky osobních počítačů, na nichž lze ukládat elektronickou poštu, a internetové stránky, jsou-li tyto stránky přístupné pro budoucí využití a po dobu přiměřenou účelu informací a umožňují-li kopírování uložených informací v nezměněném stavu. Způsob, jakým jsou následné informace o provedených transakcích předávány, je však možné dohodnout v rámcové smlouvě mezi poskytovatelem a uživatelem platebních služeb. Například je možné dohodnout, že v internetovém bankovníctví budou všechny informace o platebním účtu k dispozici on-line.
- 18b) V případě jednorázových platebních transakcí by měly být z podnětu poskytovatele platebních služeb vždy poskytovány pouze nejdůležitější informace. Jelikož plátce je obvykle při zadávání platebního příkazu přítomen, není nutné stanovit povinnost, aby byly informace v každém případě poskytnuty na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu. Poskytovatel platebních služeb může informace poskytnout ústně na přepážce nebo je zpřístupnit jiným způsobem, např. zveřejněním podmínek na vývěsní desce v provozovně. Měly by být rovněž poskytnuty údaje o tom, kde jsou k dispozici podrobnější informace (např. adresa internetové stránky). Pokud však o to spotřebitel požádá, měly by být nejdůležitější informace poskytnuty na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu.

18c) Směrnice potvrzuje právo spotřebitele obdržet zdarma relevantní informace, než bude zavázán jakoukoli smlouvou o platebních službách. Spotřebitel může obdobně požadovat předběžné informace i rámcovou smlouvu zdarma na papíře kdykoliv v průběhu smluvního vztahu. To spotřebiteli umožní porovnat služby poskytovatelů platebních služeb a jejich podmínky a v případě jakéhokoli sporu si ověřit svá smluvní práva a povinnosti. Tato ustanovení jsou v souladu s pravidly stanovenými ve výše uvedené směrnici 2002/65/ES. Výslovná ustanovení o bezplatných informacích obsažená v této směrnici by neměla znamenat, že by za poskytování informací spotřebitelům podle jiných použitelných směrnic bylo možné ukládat poplatky.

18ca) Způsob, jakým by poskytovatel platebních služeb měl požadované informace uživateli platebních služeb předat, by měl přihlédnout k potřebám uživatele platebních služeb i k praktickým technickým otázkám a nákladové efektivnosti v závislosti na dané situaci, pokud jde o ujednání v příslušné smlouvě o platebních službách. Směrnice proto rozlišuje dva způsoby, jakými by poskytovatel platebních služeb měl informace předávat: informace musí být buď poskytnuty, tj. poskytovatel platebních služeb je musí ve vhodný okamžik v souladu s požadavky této směrnice aktivně sdělit, bez dalšího upomínání ze strany uživatele platebních služeb. Nebo by informace měly být uživateli platebních služeb zpřístupněny, s přihlédnutím k jakékoli žádosti o další informace, které uživatel může vznést. V tomto případě se musí uživatel platebních služeb ujmout určité aktivní iniciativy, aby informace získal, např. vyžádat si je výslovně od poskytovatele platebních služeb, přihlásit se do e-mailové schránky k bankovnímu účtu nebo vložit platební kartu do terminálu pro tisk výpisů z účtu. Pro tyto účely musí poskytovatel platebních služeb zajistit, aby přístup k informacím byl možný a aby informace byly uživateli platebních služeb k dispozici.

- 18d) Dále by měl spotřebitel bez dodatečných poplatků obdržet základní informace o provedených transakcích. V případě jednorázové platební transakce by si poskytovatel platebních služeb neměl poskytnutí těchto informací účtovat samostatně. Stejně tak by měly být bezplatně poskytnuty následné měsíční informace o platebních transakcích podle rámcové smlouvy. S přihlédnutím k významu transparentnosti při stanovení cen a k odlišným potřebám spotřebitelů by se však strany mohly dohodnout na poplatcích za častější nebo doplňující informace. Aby se náležitě zohlednily různé národní postupy, členským státům by se umožnilo stanovit pravidla požadující, aby měsíční papírové výpisy z platebních účtů byly vždy poskytovány bezplatně.
- 19) V zájmu usnadnění mobility klientů by spotřebitelé měli mít po uplynutí jednoho roku možnost ukončit rámcovou smlouvu, aniž by jim byly účtovány poplatky. Dohodnutá výpovědní lhůta by neměla být u spotřebitelů delší než jeden měsíc a u poskytovatelů platebních služeb kratší než dva měsíce. Touto směrnicí není dotčena povinnost poskytovatele platebních služeb vypovědět smlouvu o platebních službách nebo zablokovat používání platebního nástroje za výjimečných okolností, vyplývajících z jiných příslušných právních předpisů Společenství nebo členských států, jako jsou např. právní předpisy o praní peněz a financování terorismu, jakákoli opatření zaměřená na zmrazení finančních prostředků a veškerá konkrétní opatření související s prevencí a vyšetřováním trestné činnosti.
- 20) Nástroje pro platby malých částek by měly sloužit jako levná a snadno použitelná alternativa v případě levného zboží a služeb a neměly by být nadměrně zatíženy přílišnými požadavky. Příslušné požadavky na informace a jejich prováděcí pravidla by proto měly být omezeny na podstatné informace a měly by se rovněž zohlednit technické možnosti, které mohou být oprávněně očekávány od nástrojů určených pro platby velmi malých částek. I přes snazší režim by pro uživatele platebních služeb byla přínosem přiměřená ochrana s ohledem na omezená rizika představovaná těmito nástroji, zejména pokud jde o předplacené nástroje.

- 20a) V zájmu snížení rizik a důsledků neoprávněných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by uživatel platebních služeb měl poskytovatele platebních služeb co nejdříve informovat o veškerých sporech týkajících se údajně neoprávněných nebo nesprávně provedených platebních transakcí za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb splnil svoji informační povinnost podle hlavy III této směrnice. Pokud uživatel platebních služeb tuto lhůtu pro oznámení dodrží, měl by mít možnost uplatnit tyto nároky během promlčecích lhůt podle vnitrostátních právních předpisů. Ostatní nároky mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb zůstávají ustanoveními této směrnice nedotčeny.
- 21) Aby byl uživatel platebních služeb motivován k neprodlenému nahlášení každé krádeže nebo ztráty platebního nástroje svému poskytovateli a aby se tak snížilo riziko neautorizovaných transakcí, měl by být uživatel odpovědný pouze za omezenou částku, s výjimkou případů, kdy se uživatel platebních služeb dopustil podvodného jednání nebo hrubé nedbalosti. Jakmile navíc uživatel poskytovateli platebních služeb oznámí, že jeho platební nástroj mohl být zneužit, neměla by být na uživateli požadována úhrada žádných dalších ztrát vyplývajících z neoprávněného použití daného nástroje. Poskytovatelé platebních služeb nesou odpovědnost za technické zabezpečení svých vlastních produktů.
- 21a) Za účelem vyhodnocení možné nedbalosti na straně uživatele platebních služeb by se mělo přihlédnout ke všem okolnostem. Důkazy a stupeň údajné nedbalosti by se měly vyhodnotit podle vnitrostátních právních předpisů. Smluvní podmínky a podmínky týkající se poskytování a používání nástroje pro elektronický převod peněžních prostředků, jejichž účelem by bylo zvýšit důkazní břemeno spotřebitele nebo snížit důkazní břemeno vydavatele, by se měly považovat od počátku za neplatné.

- 21b) Členské státy však mohou stanovit méně přísná pravidla, než je uvedeno výše, aby zachovaly stávající úroveň ochrany spotřebitele a podpořily důvěru v bezpečné používání elektronických platebních nástrojů. Skutečnost, že s různými nástroji jsou spojena různá rizika, by měla být odpovídajícím způsobem zohledněna, což by mělo podpořit vydávání bezpečnějších nástrojů. Členské státy mohou odpovědnost plátce snížit nebo od ní zcela upustit s výjimkou případů, kdy se plátce dopustil podvodného jednání.
- 22) Je třeba zavést ustanovení ohledně rozdělení ztrát v případě neautorizovaných platebních transakcí. Na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, se mohou vztahovat odlišná ustanovení, neboť takoví uživatelé jsou obvykle lépe schopni posoudit riziko podvodu a učinit protiopatření.
- 23) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro vrácení, která by chránila spotřebitele v případě, že provedená platební transakce překračuje přiměřeně očekávanou částku. Poskytovatelé platebních služeb mohou pro své zákazníky stanovit ještě příznivější podmínky a mohou např. vracet všechny platební transakce, jež jsou předmětem sporu. V případech, kdy uživatel požaduje náhradu platební transakce, by se práva na náhradu neměla dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci vyplývající ze základního vztahu, např. za zboží nebo služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně vyúčtovány, ani práv uživatele na zrušení platebního příkazu.

- 23a) V zájmu finančního plánování a včasného plnění platebních závazků potřebují mít spotřebitelé i podniky jistotu o tom, jak dlouho provedení platebního příkazu trvá. Proto tato směrnice zavádí časový okamžik, ke kterému práva a povinnosti nabývají účinnosti. Příslušný okamžik nastává, jakmile poskytovatel platebních služeb obdrží platební příkaz, včetně okamžiku, kdy měl příležitost daný platební příkaz obdržet prostřednictvím komunikačních prostředků dohodnutých ve smlouvě o platebních službách, bez ohledu na jakékoli předchozí zapojení do procesu vedoucího k vytvoření a předání platebního příkazu, např. zabezpečení a kontroly dostupnosti finančních prostředků, informace o používání kódu PIN (osobní identifikační číslo), vydání platebního příslibu. Dále by přijetí platebního příkazu mělo nastat v okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz, který má být připsán k tíži účtu plátce. Den nebo okamžik, kdy příjemce předá svému poskytovateli služeb platební příkazy k inkasu, např. ve vztahu k platební kartě nebo přímým inkasům, nebo kdy poskytovatel platebních služeb příjemce poskytne příjemci předběžné financování k souvisejícím částkám (prostřednictvím podmíněného úvěru k jeho účtu), by v tomto ohledu neměly být důležité. Uživatelé by měli mít možnost spolehnout se na řádné provedení úplného a platného platebního příkazu, pokud poskytovatel platebních služeb nemá žádné smluvní nebo zákonné důvody pro jeho odmítnutí. Pokud poskytovatel platebních služeb platební příkaz odmítne, toto odmítnutí spolu s odůvodněním by mělo být uživateli platebních služeb sděleno při nejbližší příležitosti, s výhradou požadavků vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství.
- 24) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce (což znamená, že po určitém okamžiku již nelze platební příkaz zrušit, aniž by nevznikly vysoké náklady v důsledku ručního zásahu), je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro zrušení příkazu. V závislosti na druhu platební služby a platebního příkazu se však daný okamžik může lišit na základě dohody stran. Zrušení se v této souvislosti použije pouze na vztah mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a nedotýká se tedy nezrušitelnosti a konečnosti platebních transakcí v platebních systémech.

- 24a) Touto nezrušitelností by nemělo být dotčeno právo nebo povinnost poskytovatele platebních služeb podle právních předpisů některých členských států, na základě rámcové smlouvy plátce nebo vnitrostátních právních a správních předpisů nebo pokynů, nahradit plátcí částku provedené platební transakce v případě sporu mezi plátcem a dodavatelem zboží a služeb jakožto třetí stranou. Tato náhrada by se měla považovat za nový platební příkaz. S výjimkou uvedených případů by právní spory vyplývající ze vztahu, na jehož základě byl platební příkaz podán, měly být řešeny výhradně mezi plátcem a příjemcem.
- 25) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a v zájmu právní jistoty, pokud jde o plnění všech souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné, aby kterýkoli ze zprostředkovatelů, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, podle níž by si poskytovatel mohl odečítat vlastní poplatky.
- Aby si však příjemce mohl ověřit, že splatná částka byla správně uhrazena, měly by poskytnuté následné informace o platební transakci uvádět nejen plnou výši převedených prostředků, ale také výši veškerých poplatků.
- 26) Pokud jde o poplatky, zkušenosti ukazují, že nejúčinnějším systémem je sdílení poplatků mezi plátcem a příjemcem, neboť usnadňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou obvykle vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. To by však mělo platit pouze v případech, kdy transakce nevyžaduje převod měny. Výše jakýchkoli účtovaných poplatků může být rovněž nulová, neboť ustanovení této směrnice se nedotýkají postupu, kdy poskytovatel platebních služeb nezaplatňuje připsání částky ve prospěch účtu spotřebitele. V závislosti na smluvních podmínkách může poskytovatel platebních služeb obdobně účtovat poplatek za využití platební služby pouze příjemci (obchodníkovi), což ve svém důsledku vede k tomu, že plátcí nejsou účtovány žádné poplatky. Platební systémy mohou být zpoplatněny formou paušálního poplatku za určité období. Ustanovení o převáděné částce ani o jakýchkoli účtovaných poplatcích nemají přímý vliv na stanovení cen mezi poskytovateli platebních služeb nebo jakýmikoli zprostředkovateli.

- 26a) Za účelem podpory transparentnosti a hospodářské soutěže by poskytovatel platebních služeb neměl příjemci bránit v tom, aby od plátce požadoval poplatek za použití konkrétního platebního nástroje. Přestože by příjemci měli mít možnost účtovat poplatky za používání určitého platebního nástroje, členské státy mohou rozhodnout, zda jakoukoli takovou praxi zakáží nebo stanoví její limity, pokud to podle jejich názoru lze ospravedlnit z hlediska zneužívání cenové politiky nebo takové tvorby cen, která by mohla mít nepříznivý dopad na používání určitého platebního nástroje s přihlédnutím k potřebě podporovat hospodářskou soutěž a používání efektivních platebních nástrojů.
- 27) V zájmu zlepšení efektivnosti plateb v rámci celého Společenství by doba provedení všech plateb z podnětu plátce, které jsou denominovány v eurech nebo jiné národní měně EU, včetně bankovních převodů a poukázání peněz, měla být nejvýše jeden den. Pro všechny ostatní platby jako např. pro platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, včetně přímého inkasa a plateb kartou, by shodná jednodenní lhůta pro provedení měla platit v případě, že neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, jež by stanovila delší dobu provedení. Výše uvedené lhůty by mohly být prodlouženy o jeden pracovní den, pokud je platební příkaz podán na papíře. To umožňuje poskytovat i nadále platební služby těm spotřebitelům, kteří jsou zvyklí pouze na papírové doklady. V případě použití režimu přímého inkasa by poskytovatel platebních služeb příjemce měl inkasní příkaz předat ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, aby bylo možné zúčtování v dohodnutý den splatnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní platební infrastruktury jsou často vysoce efektivní, a s cílem zabránit jakémukoliv zhoršení současné úrovně služeb, by členské státy měly mít možnost zachovat nebo určit pravidla, jež případně stanoví lhůtu provedení kratší než jeden pracovní den.
- 28) Ustanovení o převodu částky v plné výši a o lhůtě provedení by měla představovat osvědčený postup v případě, že jeden z poskytovatelů služeb se nenachází na území Společenství.

- 29) Aby se mohli uživatelé platebních služeb rozhodnout, potřebují být bezpodmínečně obeznámeni se skutečnými náklady a poplatky spojenými s platebními službami. Používání netransparentních metod tvorby cen by proto nemělo být dovoleno, neboť se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují zjištění skutečné ceny platební služby. Zejména by nemělo být dovoleno používání dne valuty v neprospěch uživatele.
- 30) Hladké a účinné fungování platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Poskytovatel je obvykle schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí. Je to poskytovatel, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zpětné vyžádání chybně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků a ve většině případů rozhoduje o zprostředkovatelích, kteří se provedení transakce účastní. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je zcela namístě, s výjimkou neobvyklých a nepředvídatelných okolností, aby poskytovatel platebních služeb nesl odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele, kromě takových jednání a opomenutí na straně poskytovatele platebních služeb příjemce, za jejichž výběr nese odpovědnost výhradně příjemce. Aby však plátce nezůstal zcela bez ochrany v nepravděpodobných situacích, kdy otázka toho, zda poskytovatel platebních služeb příjemce danou částku platby řádně obdržel či nikoliv, může zůstat otevřena (z důvodu nejasnosti), příslušné důkazní břemeno by mělo spočívat na poskytovateli platebních služeb plátce. Zpravidla lze očekávat, že zprostředkovatelská instituce (obvykle „neutrální“ subjekt jako například centrální banka nebo zúčtovací sdružení) převádějící částku platby od odesílajícího poskytovatele platebních služeb k přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, bude údaje o účtu ukládat a bude schopna je v případě potřeby přijímajícímu poskytovateli platebních služeb poskytnout. Kdykoli byla částka platby připsána ve prospěch účtu přijímajícího poskytovatele platebních služeb, příjemci vzniká okamžitě nárok vůči jeho poskytovateli platebních služeb, jak je výslovně stanoveno v této směrnici (nárok na připsání částky ve prospěch jeho účtu).

- 30a) Poskytovatel platebních služeb by měl nést odpovědnost za správné provedení platby, mimo jiné zejména odpovědnost za plnou částku platební transakce a dobu provedení, jakož i plnou odpovědnost za jakékoli selhání dalších stran v platebním řetězci až po účet příjemce. V důsledku této odpovědnosti by poskytovatel platebních služeb plátce měl v případě, že poskytovateli platebních služeb příjemce nebyla připsána částka v plné výši, opravit příslušnou platební transakci nebo vrátit bez zbytečného odkladu příslušnou částku transakce plátcí, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné nároky, které lze uplatnit v souladu s vnitrostátním právem. Tato směrnice se týká pouze smluvních závazků a odpovědností mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Řádné fungování převodů a jiných platebních služeb však vyžaduje, aby poskytovatelé platebních služeb a jejich zprostředkovatelé, např. zpracovatelé, měli smlouvy, v nichž jsou dohodnuta jejich vzájemná práva a povinnosti. Otázky týkající se odpovědností představují podstatnou část těchto jednotných smluv. Pro zajištění spolehlivosti mezi poskytovateli platebních služeb a zprostředkovateli podílejícími se na platební transakci je nezbytná právní jistota, že poskytovatel platebních služeb, který nenese odpovědnost, získá odškodnění za vzniklé ztráty nebo částky uhrazené podle článků o odpovědnosti. Další práva a podrobnosti týkající se obsahu postihu a způsobu vyřizování nároků vůči poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli vyplývajících z chybného provedení platební transakce tak může být ponecháno na smluvních ujednáních.
- 31) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje potřebné pro správné provedení platebního příkazu. Na druhé straně, aby se zabránilo roztržičnosti a neohrozilo zavádění integrovaných platebních systémů ve Společenství, by však nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí používání zvláštního identifikátoru. To by však členským státům nemělo bránit v tom, aby od poskytovatele platebních služeb příjemce vyžadovaly jednání s náležitou péčí a ověřování shody jedinečného identifikátoru, je-li to technicky možné bez nutnosti manuálního zásahu, jakož i odmítnutí platebního příkazu v případě, že je zjištěna neshoda jedinečného identifikátoru, a informování plátce o této skutečnosti. Odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platebních služeb.

- 32) V zájmu usnadnění účinného předcházení podvodům a boje proti podvodům v celém Společenství je třeba zavést ustanovení pro účinnou výměnu údajů mezi poskytovateli platebních služeb, jimž by mělo být umožněno shromažďování, zpracovávání a výměna osobních údajů o osobách zapojených do platebních podvodů. Veškeré tyto činnosti by měly být vykonávány v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- 33) Je nezbytné zajistit účinné vymáhání ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, pomocí nichž bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uvaleny přiměřené a odrazující sankce.
- 34) Aniž je dotčeno právo klientů předložit věc soudu, měly by členské státy zajistit přístupné a nenákladné řešení sporů mezi poskytovateli platebních služeb a spotřebiteli, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnici. Římská úmluva zajišťuje, že žádné smluvní podmínky týkající se rozhodného práva nemohou narušovat ochranu spotřebitele, kterou mu poskytují kogentní ustanovení právních předpisů země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště.
- 34a) Členské státy by měly určit, zda příslušné orgány určené pro udělování povolení platebním institucím mohou být rovněž příslušnými orgány, pokud jde o stížnosti a mimosoudní opravné prostředky.
- 35) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odpovědnosti za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo sdělování prohlášení.

- 36) Z důvodu nutnosti přezkumu účinného fungování této směrnice a sledování pokroku při vytváření jednotného platebního trhu je třeba, aby Komise tři roky po uplynutí doby stanovené pro provedení této směrnice do vnitrostátního práva vypracovala zprávu. S ohledem na celkovou integraci finančních služeb a harmonizované ochrany spotřebitele rovněž nad rámec účinného fungování této směrnice, bude možná nutné zaměřit se v rámci přezkumu především na potřebu rozšířit oblast použitelnosti, pokud jde o třetí měny a platební transakce, u nichž se pouze jeden dotyčný poskytovatel platebních služeb nachází na území Společenství.
- 37) Ustanovení směrnice 97/5/ES byla zcela změněna, a proto je třeba danou směrnicí zrušit.
- 38) Je nezbytné stanovit podrobnější pravidla týkající se podvodného užití platebních karet, což je oblast v současnosti upravená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES. Tyto směrnice by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- 39) Jelikož se podle směrnice 2006/48/ES na finanční instituce nevztahují stejná pravidla jako na úvěrové instituce, je třeba zajistit, aby pro ně platily stejné podmínky jako pro platební instituce, aby mohly poskytovat platební služby po celém Společenství. Směrnice 2006/48/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.
- 39a) Jelikož poukazování peněz je v této směrnici vymezeno jako platební služba, která vyžaduje získání povolení pro platební instituce nebo registraci některých fyzických či právnických osob využívajících ustanovení o výjimce za určitých okolností stanovených v této směrnici, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu by měla být odpovídajícím způsobem změněna.

- 40) V zájmu právní jistoty je vhodné učinit přechodná opatření, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými před vstupem této směrnice v platnost, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určené období.
- 41) Poněvadž cílů navrhovaného opatření, tj. vytvoření jednotného trhu platebních služeb, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, neboť je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, a může jich proto být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- 42) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice je třeba přijímat v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, ve znění rozhodnutí Rady 2006/512/ES ze dne 17. července 2006.
- 43) V souladu s odstavcem 34 interinstitucionální dohody o zlepšení tvorby právních předpisů by měla Rada členské státy podpořit, aby pro sebe a v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi směrnici a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují těchto šest kategorií poskytovatelů platebních služeb:
 - a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/48/ES;
 - b) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES;
 - c) žirové instituce poštovních úřadů, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněny poskytovat platební služby;
 - d) platební instituce ve smyslu této směrnice;
 - da) Evropská centrální banka a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jiné veřejné orgány;
 - db) členské státy a jejich regionální a místní orgány, pokud nejednají jako veřejné orgány.

2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách, stejně jako příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto hlavním zaměstnáním nebo hlavní podnikatelskou činností.
3. Vypuštěno.
- 3a. Vypuštěno.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na platební služby v rámci Společenství. S výjimkou článku 64a se však hlavy III a IV této směrnice použijí pouze v případě, že jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci se nacházejí na území Společenství.
2. Hlavy III a IV této směrnice se použijí na platební služby uskutečňované v eurech nebo v kterékoli jiné úřední měně některého z členských států.
3. Členské státy mohou upustit od uplatňování všech nebo části ustanovení této směrnice na ty instituce, které jsou uvedeny v článku 2 směrnice 2006/48/ES, s výjimkou první a druhé odrážky.

Článek 3
Výjimky z oblasti působnosti

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) platební transakce uskutečněné výhradně v hotovosti přímo od plátce k příjemci, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele;
- aa) platební transakce od plátce k příjemci uskutečněné prostřednictvím obchodního zástupce oprávněného ke sjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb jménem plátce či příjemce;
- b) fyzickou přepravu bankovek a mincí odbornou osobou, včetně jejich inkasa, zpracování a doručování;
- c) platební transakce spočívající v inkasu a doručování hotovosti neobornou osobou v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- d) služby, kdy příjemce poskytuje hotovost plátcovi jako součást platební transakce na výslovnou žádost uživatele platebních služeb těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platby za koupi zboží nebo služeb;
- e) směnárenské operace, tzn. směnu hotovosti za hotovost, při níž prostředky nejsou uloženy na platebním účtu;
- f) platební transakce založené na některém z následujících dokumentů vystavených na poskytovatele platebních služeb s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci:
 - i) papírové šeky v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. března 1931, která stanoví jednotné právo šekové;

- ii) papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i) a upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami Ženevské úmluvy z roku 1931;
- iii) papírové směnky v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 7. června 1930, která stanoví jednotné právo směnečné;
- iv) listinné kupóny;
- v) papírové cestovní šeky;
- vi) listinné dlužní úpisy;
- vii) papírové poštovní peněžní poukázky podle definice Světové poštovní unie;
- g) platební transakce prováděné v rámci platebního systému nebo systému pro vypořádání obchodů s cennými papíry mezi zprostředkovateli vypořádání, ústředními protistranami, zúčtovacími středisky nebo centrálními bankami a jinými účastníky systému a poskytovateli platebních služeb, aniž je dotčen článek 23;
- ga) platební transakce související se správou majetku v podobě cenných papírů, včetně dividend, výnosů nebo jiných přidělů, nebo se zpětným odkupem nebo prodejem, prováděné osobami uvedenými v písmeni g) nebo investičními společnostmi, úvěrovými institucemi, subjekty kolektivního investování nebo správcovskými společnostmi poskytujícími investiční služby a jakýmkoli jinými subjekty, které mají povolení spravovat finanční nástroje;
- h) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by převáděné peněžní prostředky v kterémkoli okamžiku přecházely do jejich vlastnictví, včetně zpracování a uchovávání údajů, svěřenské služby a služby na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb;

- i) služby založené na nástrojích, které lze použít k pořízení zboží nebo služeb pouze v prostorách využívaných emitentem nebo na základě obchodní dohody s emitentem v rámci omezené sítě poskytovatelů služeb nebo pro omezený sortiment výrobků nebo služeb;
- j) platební služby prováděné pomocí jakéhokoli telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, kdy zakoupené zboží a služby jsou dodány do telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení nebo mají být prostřednictvím takového zařízení používány, za předpokladu, že provozovatel daného telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického systému nejedná pouze jako zprostředkovatel mezi uživatelem platebních služeb a dodavatelem zboží a služeb;
- k) platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb na jejich účet, jakož i mezi zástupci nebo pobočkami na jejich účet;
- l) platební transakce mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými společnostmi, nebo mezi dceřinými společnostmi téhož mateřského podniku, bez jakéhokoli zprostředkovatelského zásahu poskytovatele platebních služeb jiného podniku patřícího do téže skupiny;
- m) služby pro výběr hotovosti pomocí bankovních automatů (ATM) nabízené poskytovateli jednajícím jménem jednoho nebo více vydavatelů karet, kteří nejsou jednou ze stran rámcové smlouvy se zákazníkem vybírajícím peníze z platebního účtu, za podmínky, že tito poskytovatelé neprovádějí jiné platební služby uvedené na seznamu v příloze.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „domovským členským státem“ kterýkoliv z následujících:
 - i) vypuštěno.

- ii) členský stát, na jehož území se nachází sídlo poskytovatele platebních služeb; nebo
 - iii) členský stát, na jehož území se nachází ústředí poskytovatele platebních služeb, pokud poskytovatel platebních služeb nemá podle vnitrostátního práva žádné sídlo;
- 2) „*hostitelským členským státem*“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb pobočku nebo zástupce nebo v němž poskytuje platební služby;
- 2a) „*platební službou*“ podnikatelské činnosti uvedené v příloze;
- 2b) „*platebními institucemi*“ právnické osoby, jimž bylo v souladu s článkem 6 této směrnice uděleno povolení poskytovat a provádět platební služby v celém Společenství;
- 2c) „*platební transakcí*“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 3) „*platebním systémem*“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků formálními a standardizovanými postupy a podle společných pravidel pro zpracování, zúčtování a vypořádání platebních transakcí;
- 3a) vypuštěno;
- 4) „*plátcem*“ buď fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá příkaz k platební transakci;
- 5) „*příjemcem*“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;

- 5a) „*poskytovatelem platebních služeb*“ podnik uvedených v čl. 1 odst. 1 této směrnice a fyzické a právnické osoby požívající výjimky v souladu s článkem 21 této směrnice;
- 6) „*uživatelé platebních služeb*“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;
- 6a) „*spotřebitelem*“ fyzická osoba, která při smlouvách o platebních službách, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;
- 6b) „*rámcovou smlouvou*“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a za sebou následujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 6c) „*poukazováním peněz*“ platební služba, při které dochází k přijetí peněžních prostředků od plátce, bez vytvoření jakéhokoliv platebního účtu na jméno plátce nebo příjemce, výhradně za účelem převodu příslušné částky příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb jednajícím jménem příjemce nebo při níž dochází k příjmu těchto peněžních prostředků jménem příjemce a jejich poskytnutí příjemci;
- 7) „*platebním účtem*“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;
- 7a) vypuštěno;
- 8) „*peněžními prostředky*“ bankovky a mince, žirální (bezhotovostní) peníze a elektronické peníze podle směrnice 2000/46/ES;

- 9) vypuštěno;
- 10) „*platebním příkazem*“ veškeré pokyny vydané plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jimiž žádá o provedení platební transakce;
- 11) „*dnem valuty*“ referenční čas, který poskytovatel platebních služeb používá při výpočtu úroků z peněžních prostředků připsaných k tíži nebo ve prospěch platebního účtu;
- 12) „*referenčním směnným kursem*“ směnný kurs, jenž se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli převodu měny a jenž je zpřístupněn poskytovatelem platebních služeb nebo pochází z veřejně přístupného zdroje;
- 13) „*ověřením*“ postup, který poskytovateli platebních služeb umožňuje ověřit použití konkrétního platebního nástroje, včetně jeho personalizovaných bezpečnostních prvků;
- 14) „*referenční úrokovou sazbou*“ úroková sazba, jež se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli úroku, který má být uplatněn, a jež pochází z veřejně přístupného nezávislého zdroje, který mohou obě strany smlouvy o platebních službách ověřit;
- 15) „*jedinečným identifikátorem*“ kombinace písmen, číslic nebo symbolů, kterou uživateli platebních služeb určí poskytovatel platebních služeb a kterou uživatel platebních služeb musí uvést za účelem jednoznačné identifikace druhého uživatele platebních služeb nebo jeho platebního účtu, jenž je do platební transakce zapojen;
- 16) „*zástupcem*“ fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce provádí platební služby;
- 17) „*platebním nástrojem*“ jakékoli personalizované zařízení a/nebo soubor postupů dohodnutých mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a používaný uživatelem platebních služeb, aby dal podnět k platebnímu příkazu;

- 17a) vypuštěno;
- 18) „*prostředky pro komunikaci na dálku*“ veškeré prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;
- 19) „*trvanlivým médiem*“ každý nástroj, který uživateli platebních služeb umožňuje ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití a po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje kopírování uložených informací v nezměněném stavu;
- 19a) „*mikropodnikem*“ podnik, který v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách vyhovuje definici podle článku 1 a čl. 2 odst. 1 a odst. 3 hlavy I přílohy doporučení 2003/361/ES ve znění ze dne 6. května 2003;
- 19b) vypuštěno;
- 20) „*pracovním dnem*“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce zapojený do provedení platební transakce otvírací dobu pro realizaci obchodních operací, jak je třeba pro provedení platební transakce;
- 21) „*přímým inkasem*“ platební služba pro připsání částky transakce k tíži účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, nebo poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;

- 22) „*pobočkou*“ provozovna jiná než ústředí, jež tvoří součást platební instituce, nemá právní subjektivitu a přímo provádí některé nebo všechny operace tvořící podstatu činnosti platební instituce; má-li platební instituce ústředí v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se všechny tyto provozovny za jedinou pobočku;
- 23) „*skupinou*“ skupina podniků, která se skládá z mateřské společnosti, jejích dceřiných společností a subjektů, v nichž mateřská společnost nebo její dceřiné společnosti drží účast, jakož i podniky mající vzájemné vztahy ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.

HLAVA II

Poskytovatelé platebních služeb

Kapitola 1

Platební instituce

ODDÍL 1

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 5

Žádosti o povolení

Pro získání povolení pro platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům domovského členského státu žádost společně s těmito podklady:

- a) program operací uvádějící zejména typ plánovaných platebních služeb;
- b) podnikatelský záměr včetně výpočtu očekávaného rozpočtu na první tři hospodářské roky, který prokazuje, že žadatel je schopen zapojit vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro řádný provoz;
- ba) důkaz o tom, že platební instituce má základní kapitál ve výši uvedené v článku 5b;
- bb) u platebních institucí uvedených v čl. 5d odst. 1 prvním pododstavci popis opatření přijatých za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb v souladu s článkem 5d;

- c) popis mechanismů pro správu a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel uplatňuje, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, který prokazuje, že tyto mechanismy pro správu a řízení, kontrolní mechanismy a postupy jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní;
- d) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl s cílem dosáhnout souladu s povinnostmi souvisejícími s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice 2005/60/ES a nařízení (ES) 1781/2006;
- e) vypuštěno;
- f) popis organizačního uspořádání žadatele, případně včetně popisu zamýšleného využívání poboček a zástupců a popisu opatření pro zajišťování činnosti externími subjekty (dále jen „outsourcing“), a dále popis účasti žadatele ve vnitrostátních nebo mezinárodních platebních systémech;
- fa) vypuštěno;
- g) totožnost osob, které jsou přímými nebo nepřímými vlastníky kvalifikované účasti podle čl. 4 odst. 11 směrnice 2006/48/ES v podniku žadatele, a velikost jejich skutečných účastí a důkaz o tom, že vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení platební instituce;
- h) vypuštěno;
- i) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení platební instituce a případně osob odpovědných za řízení činností v oblasti platebních služeb platební instituce, jakož i důkazy, že tyto osoby se těší dobré pověsti a mají vhodné znalosti a zkušenosti pro provádění platebních služeb, jak je stanoví domovský členský stát platební instituce;

- ia) případně totožnost statutárních auditorů a auditorských společností vymezených ve směrnici 2006/43/ES;
- j) právní postavení žadatele a stanovy;
- k) adresa ústředí.

Pro účely odstavce 1 písm. bb), c) a f) poskytne žadatel popis svých pravidel auditu a organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatelů a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého provádění platebních služeb.

Článek 5a

Kapitál

1. Kapitál platební instituce ve smyslu článků 57 až 61, 63, 64 a 66 směrnice 2006/48/ES nesmí klesnout pod částku uvedenou níže v článku 5b nebo v článku 5c, podle toho, která je vyšší.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se předešlo vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, pokud platební instituce patří do stejné skupiny jako jiná platební instituce, úvěrová instituce, investiční firma, společnost pro správu majetku nebo pojišťovna. Toto ustanovení se použije obdobně v případě, kdy platební instituce je hybridní povahy a vykonává činnosti jiné než stanovené v příloze.
3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 69 směrnice 2006/48/ES, mohou se členské státy nebo jejich příslušné orgány rozhodnout neuplatňovat článek 5c na platební instituce, které jsou součástí konsolidovaného dohledu mateřské úvěrové instituce podle směrnice 2006/48/ES.

Článek 5b
Základní kapitál

Členské státy vyžadují, aby platební instituce měly v okamžiku udělení povolení základní kapitál, složený z položek vymezených v čl. 57 písm. a) a b) směrnice 2006/48/ES, v této výši:

- a) vykonává-li platební instituce pouze činnosti uvedené v bodě 7 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 20 000 EUR;
- b) vykonává-li platební instituce kteroukoli z činností uvedených v bodě 8 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 50 000 EUR;
- c) vykonává-li platební instituce kteroukoli z činností uvedených v bodech 1, 2, 3, 4 a 5 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 125 000 EUR.

Článek 5c
Průběžný kapitál

1. Bez ohledu na minimální kapitálové požadavky uvedené v článku 5b členské státy vyžadují, aby platební instituce měly vždy k dispozici kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % pevných režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě podniku, který ke dni výpočtu vykonává obchodní činnost méně než jeden rok, činí tento požadavek 10 % odpovídajících pevných režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobených faktorem navýšení k, který je vymezen níže v odstavci 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

- a) 4,0 % dané části OP do výše 5 milionů EUR
plus
- b) 2,5 % dané části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR
plus
- c) 0,5 % dané části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR
plus
- d) 0,25 % dané části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR
plus
- e) 0,25 % dané části OP převyšující 250 milionů EUR.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému níže v písmenu a) vynásobenému koeficientem násobení vymezeným níže v písmenu b), znovu vynásobenému faktorem navýšení k vymezeným níže v odstavci 2:

a) Příslušný ukazatel je součet těchto položek:

- úrokové výnosy
- úrokové náklady
- přijaté provize a poplatky, a
- ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravidelné výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá na základě posledních dvanácti měsíčních sledování ke konci účetního roku. Příslušný ukazatel se vypočte za poslední účetní rok. Nicméně průběžný kapitál vypočtený podle této metody nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného indikátoru za poslední tři účetní roky. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.

b) Koeficient násobení činí:

- i) 10 % dané části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionů EUR,
- ii) 8 % dané části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionů EUR do 5 milionů EUR,
- iii) 6 % dané části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR,
- iv) 3 % dané části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR,
- v) 1,5 % dané části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.

2. Faktor navýšení k , který se používá v metodách B a C, činí:

- a) 0,5, vykonává-li platební instituce pouze činnosti uvedené v bodě 7 přílohy;
- b) 0,8, vykonává-li platební instituce pouze některou z činností uvedených v bodě 8 přílohy;
- c) 1,0, vykonává-li platební instituce některou z činností uvedených v bodech 1, 2, 3, 4 a 5 přílohy.

3. Při uplatňování odstavce 1 mohou příslušné orgány na základě vyhodnocení procesů řízení rizik, databáze ztrát v souvislosti s riziky a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce z hlediska zachování provozu vyžadovat, aby platební instituce měla k dispozici kapitál, který je až o 20 % vyšší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1, nebo platební instituci povolit držet kapitál, který je až o 20 % nižší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1.

Článek 5d

Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků

1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která provádí kterékoli platební služby uvedené v příloze a současně se zabývá jinými obchodními činnostmi podle čl. 10 odst. 1 písm. d), chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platební služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:

Bud':

- a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směřovány s peněžními prostředky jakékoli fyzické nebo právnické osoby jiné, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky spravovány, a peněžní prostředky, které platební instituce stále drží a které na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, se uloží na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu;
- b) tyto prostředky musí být v souladu s vnitrostátním právem členských států a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce, zejména v případě platební neschopnosti;

nebo

tyto prostředky musí být kryty pojistkou nebo jinou srovnatelnou zárukou vystavenou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojistky nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že bankovní instituce není schopna dostát svým finančním závazkům.

2. Má-li platební instituce povinnost chránit peněžní prostředky podle odstavce 1 a část objemu peněžních prostředků podle odstavce 1 se použije na budoucí platební transakce a zbývající částka se použije na jiné než platební služby, na danou část peněžních prostředků obdržených pro účely budoucích platebních transakcí se rovněž vztahují povinnosti podle ustanovení odstavce 1. Není-li tato část konstantní nebo předem známa, mohou členské státy povolit, aby platební instituce tento odstavec použily na základě reprezentativní části, která bude podle předpokladů použita na platební služby, za předpokladu, že tuto reprezentativní část lze ke spokojenosti příslušných orgánů přiměřeně odhadnout na základě historických údajů.
3. Členské státy nebo příslušné orgány mohou vyžadovat, aby platební instituce, které se nezabývají jinými obchodními činnostmi než platebními službami podle čl. 10 odst. 1 písm. d), rovněž dodržovaly požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků uvedené v odstavci 1.
4. Členské státy nebo příslušné orgány mohou rovněž tyto požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků omezit na peněžní prostředky těch uživatelů platebních služeb, jejichž peněžní prostředky jednotlivě převyšují hranici 600 EUR.

Článek 6

Udělení povolení

- 1. Členské státy vyžadují, aby podniky jiné než uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až c) a da) až db) a jiné než právnické a fyzické osoby požívající výjimky podle článku 21, které mají v úmyslu poskytovat platební služby, získaly před zahájením poskytování platebních služeb povolení pro platební instituce. Povolení lze udělit pouze právnické osobě usazené v členském státě.

1. Povolení se udělí, pokud údaje a doprovodné podklady k žádosti vyhovují všem požadavkům stanoveným v článku 5 a pokud příslušné orgány po přezkoumání žádosti dospějí k příznivému celkovému hodnocení. Před udělením povolení mohou příslušné orgány případně konzultovat národní centrální banku nebo jiné příslušné veřejné orgány.
- 1a. Platební instituce, jež má podle vnitrostátních právních předpisů svého domovského členského státu sídlo, musí mít své ústředí v tomtéž členském státě, v němž má své sídlo.
2. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že platební instituce má v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení platební instituce zavedeny pevné mechanismy pro správu a řízení své činnosti poskytování platebních služeb, které zahrnují jasnou organizační strukturu s jednoznačně vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi, účinnými procesy identifikace, řízení, sledování a ohlašování rizik, kterým platební instituce je nebo může být vystavena, a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy, včetně řádných správních a účetních postupů; tyto opatření, postupy a mechanismy jsou ucelené a přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti platebních služeb poskytovaných danou platební institucí.
- 2 -a. Vykonává-li platební instituce jakoukoli z platebních služeb uvedených v příloze a současně se zabývá jinými obchodními činnostmi, mohou příslušné orgány vyžadovat založení samostatného subjektu pro činnost poskytování platebních služeb, jestliže činnosti této platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce nebo schopnost příslušných orgánů sledovat dodržování všech povinností stanovených touto směrnicí ze strany platební instituce.
- 2a. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, nejsou-li přesvědčeny, že akcionáři nebo společníci s kvalifikovanou účastí vyhovují požadavkům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení platební instituce.

- 2b. Existují-li mezi platební institucí a jinými fyzickými nebo právními osobami úzká propojení podle definice v čl. 4 bodu 46 směrnice 2006/48/ES, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li tato propojení účinnému výkonu jejich dohlížecích funkcí.
- 2c. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že účinnému výkonu jejich dohlížecích funkcí nebrání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž má platební instituce úzké propojení, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních nebo správních předpisů.
3. Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotyčné platební instituci poskytovat platební služby v celém Společenství, v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování, za předpokladu, že dané služby jsou předmětem tohoto povolení.

Článek 7

Sdělení rozhodnutí

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, nebo zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení údajů, jež jsou k rozhodnutí nezbytné.

Při každém zamítnutí žádosti jsou sděleny důvody.

Článek 7a

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební instituci pouze v případě, že tato platební instituce:

- a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká; nebo
 - b) získala povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků; nebo
 - c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení; nebo
 - d) by při pokračování své podnikatelské činnosti poskytování platebních služeb představovala hrozbu pro stabilitu platebního systému; nebo
 - e) spadá pod jeden z dalších případů, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví odnětí povolení.
2. U každého odnětí povolení musí být uvedeno odůvodnění a dotčené osoby musí být informovány.
3. Odnětí povolení se zveřejní. Příslušný orgán může o odnětí povolení informovat rovněž zúčastněné strany.

Článek 8

Registrace

Členské státy zřídí veřejný rejstřík všech platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, a jejich poboček a zástupců, jakož i všech fyzických a právnických osob a jejich poboček a zástupců, jimž byla udělena výjimka podle článku 21, a institucí uvedených v čl. 2 odst. 3, jež jsou v souladu s vnitrostátním právem oprávněny poskytovat platební služby. Platební instituce se zapisují do rejstříku domovského členského státu.

V tomto rejstříku se určí platební služby, k nimž bylo platební instituci uděleno povolení nebo k nimž byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku. Platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, se v rejstříku vedou odděleně od fyzických a právnických osob, které byly do rejstříku zapsány podle článku 21. Rejstřík je veřejně dostupný k nahlédnutí, přístupný on-line a pravidelně se aktualizuje.

Článek 9

Zachování platnosti povolení

Dojde-li k jakékoli změně v údajích nebo doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán svého domovského státu.

Článek 9 a

Účetnictví a povinný audit

1. Na platební instituce se obdobně použijí ustanovení čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS a případně sedmé směrnice Rady 83/349/EHS a směrnice 86/635/EHS a nařízení (ES) č. 1606/2002.
2. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky platebních institucí se ověřují statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi ve smyslu směrnice 2006/43/ES, ledaže by byly osvobozeny podle směrnice 78/660/EHS a případně směrnice 83/349/EHS a směrnice 86/635/EHS.

3. Pro účely dohledu členské státy vyžadují, aby platební instituce poskytovaly samostatné účetní údaje za platební služby uvedené v příloze a za činnosti uvedené v čl. 10 odst. 1, které podléhají kontrole v rámci zprávy auditora. Tuto zprávu případně vypracují statutární auditori nebo auditorská společnost.
4. Povinnosti stanovené v článku 53 směrnice 2006/48/ES se použijí obdobně na statutární auditory nebo auditorské společnosti platebních institucí, pokud jde o činnosti v oblasti poskytování platebních služeb.

Článek 10

Činnosti

1. Vedle poskytování platebních služeb uvedených v příloze se mohou platební instituce zabývat rovněž těmito činnostmi:
 - a) vypuštěno;
 - b) poskytování provozních a úzce souvisejících doplňkových služeb, jako jsou zajištění provedení platebních transakcí, směnářské služby, činnosti související s úschovou a dále zpracování a uchovávání dat;
 - c) provozování platebních systémů, aniž je dotčen článek 23;
 - d) podnikatelské činnosti jiné než poskytování platebních služeb, s ohledem na použitelné právo Společenství a vnitrostátní právo.

2. Zabývají-li se platební instituce poskytováním platebních služeb podle odst. 1 písm. a), mohou vlastnit pouze platební účty používané výhradně pro platební transakce; jakékoli peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nepředstavují vklad nebo jiné splatné prostředky ve smyslu článku 5 směrnice 2006/48/ES, ani elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 2000/46/ES.
- 2a. Platební instituce mohou poskytnout úvěr související s platebními službami uvedenými v bodech 4, 5 a 8 v příloze pouze tehdy, jsou-li splněny tyto požadavky:
- a) úvěr je doplňkový a je poskytován výhradně v souvislosti s provedením transakce, a
 - b) aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o poskytování úvěru formou kreditních karet, úvěr poskytnutý v souvislosti s platbou a uskutečněný v souladu s čl. 6 odst. 3 a článkem 20 musí být splacen v krátké lhůtě, která nesmí v žádném případě překročit dvanáct měsíců, a
 - c) tento úvěr se neposkytuje z peněžních prostředků přijatých nebo držených za účelem provedení platební transakce, a
 - d) kapitál platební instituce je vždy přiměřený s ohledem na celkovou částku poskytnutého úvěru v souladu s požadavky orgánu dohledu.
- 2b. Platební instituce nemohou vykonávat činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků ve smyslu článku 5 směrnice 2006/48/ES.
3. Vypuštěno.

ODDÍL 2

DALŠÍ POŽADAVKY

Článek 11

Využívání zástupců nebo externích subjektů pro zajišťování činností

1. Má-li platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím zástupce, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státu tyto informace:
 - a) jméno a adresu zástupce,
 - b) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které budou zástupci uplatňovat s cílem dosáhnout souladu s povinnostmi souvisejícími s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice 2005/60/ES;
 - c) vypuštěno;
 - d) totožnost ředitelů a osob odpovědných za řízení zástupce, jež budou při poskytování platebních služeb využívány, a důkaz o tom, že jsou vhodnými a správnými osobami.
- 1a. Obdrží-li příslušné orgány informace podle odst. 1 písm. a) až d), mohou následně daného zástupce zapsat do rejstříku zřízeného podle článku 8.
- 1b. Před zápisem zástupce do rejstříku mohou příslušné orgány přijmout další kroky za účelem ověření informací, pokud se domnívají, že informace, které jim byly poskytnuty, nejsou správné.

- 1c. Pokud v návaznosti na tyto kroky příslušné orgány nejsou přesvědčeny, že informace, které jim byly poskytnuty podle odst. 1 písm. a) až d), jsou správné, příslušné orgány odmítnou zapsat daného zástupce do rejstříku zřízeného podle článku 8.
- 1d. Pokud chce platební instituce vykonávat činnosti v jiném členském státě prostřednictvím zástupce, musí dodržet postupy stanovené v článku 20. Před tím, než může být zástupce v takovém případě zapsán do rejstříku podle tohoto článku, musí příslušné orgány domovského členského státu informovat příslušné orgány hostitelského členského státu o svém záměru zapsat daného zástupce do rejstříku a přihlédnout k jejich stanovisku.
- 1e. Mají-li příslušné orgány navrženého hostitelského členského státu důvodné podezření, že v souvislosti s plánovaným zapojením zástupce nebo zřízením pobočky dochází nebo došlo, případně je nebo byl proveden pokus o praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu směrnice 2005/60/ES nebo že zapojení tohoto zástupce nebo zřízení této pobočky by mohlo zvýšit riziko praní peněz nebo financování terorismu, informují příslušné orgány domovského členského státu, které mohou odmítnout zapsat zástupce nebo pobočku do rejstříku, nebo mohou zrušit zápis zástupce nebo pobočky do rejstříku, pokud již byl učiněn.
2. Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům, uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

Outsourcing důležitých provozních úkolů nesmí být proveden způsobem, který by podstatně zhoršil kvalitu vnitřní kontroly platební instituce a schopnost příslušných orgánů sledovat, zda platební instituce dodržuje všechny povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pro účely druhého pododstavce se provozní úkol považuje za důležitý, pokud by jeho chybné provedení nebo neprovedení podstatně narušilo trvalé plnění požadavků ze strany platební instituce vyplývajících z jejího povolení podle této hlavy nebo dalších jejích povinností podle této směrnice, nebo její finanční výkonnost nebo řádnost či kontinuitu jejích platebních služeb.

Členské státy zajistí, aby platební instituce v případě, že svěří důležité provozní úkoly externím subjektům, splnily tyto podmínky:

- a) outsourcing nesmí vést k přenesení odpovědnosti vyššího vedení;
 - b) nesmí dojít ke změně vztahů a povinností platební instituce vůči uživatelům platebních služeb podle této směrnice;
 - c) podmínky, které musí platební instituce splnit, aby jí bylo uděleno povolení podle této hlavy a aby platnost tohoto povolení byla zachována, nesmějí být narušeny;
 - d) žádná z ostatních podmínek, na jejichž základě bylo povolení platební instituci uděleno, nesmí být zrušena nebo změněna.
3. Platební instituce zajistí, aby zástupci nebo pobočky jednající jejich jménem uvědomili o této skutečnosti uživatele platebních služeb.

ODDÍL 2

DALŠÍ POŽADAVKY

Článek 12

Odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že platební instituce svěří provádění svých provozních funkcí třetí straně, tyto platební instituce přijaly přiměřená opatření s cílem zajistit splnění požadavků této směrnice.
2. Členské státy vyžadují, aby platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré činy svých zaměstnanců, nebo veškerých zástupců, poboček nebo externích subjektů, provádějících outsourcing.

Článek 13

Vedení záznamů

Členské státy vyžadují, aby platební instituce vedly veškeré vhodné záznamy pro účely této hlavy po dobu nejméně pěti let, aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy.

Článek 14

Místo ústředí

Vypuštěno.

ODDÍL 3

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A DOHLED

Článek 15

Určení příslušných orgánů

1. Za příslušné orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím a obezřetnostní dohled nad platebními institucemi, které mají plnit úkoly podle této hlavy, členské státy určí buď veřejnoprávní orgány, nebo orgány uznané vnitrostátními právními předpisy, případně veřejnoprávními orgány, jež jsou pro tento účel vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank.
Příslušné orgány se určí tak, aby byla zaručena nezávislost na hospodářských subjektech a aby se předešlo střetu zájmů. Aniž je dotčen první pododstavec, nesmí se jednat o platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz, ani o banky poštovních úřadů. Členské státy o této skutečnosti uvědomí Komisi.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých povinností.
3. Existuje-li na území členského státu více než jeden příslušný orgán zmocněný pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí tento členský stát jejich úzkou spolupráci, která jim umožní efektivně plnit své úkoly. Totéž platí v případech, kdy orgány příslušné pro věci upravené touto hlavou nejsou příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi.
4. Za úkoly příslušných orgánů určených podle odstavce 1 nesou odpovědnost příslušné orgány domovského členského státu.

5. Odstavec 1 neznamená, že by od příslušných orgánů bylo vyžadováno provádění dohledu nad jinými obchodními činnostmi platebních institucí než poskytováním platebních služeb stanovených v příloze a činnostmi uvedenými v čl. 10 odst. 1 písm. b).

Článek 16

Trvalý dohled

1. Členské státy zajistí, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvalý soulad s touto hlavou byly přiměřené, vhodné a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem ověření souladu s touto hlavou jsou příslušné orgány oprávněny přijímat zejména tato opatření:

- a) požadovat od platební instituce, aby poskytla veškeré informace potřebné pro sledování souladu;
- b) provádět kontroly na místě v platební instituci, ve všech externích subjektech, jimž byly operace platebních služeb svěřeny, u všech zástupců a ve všech pobočkách, které poskytují platební služby a za které platební instituce odpovídá;
- c) vydávat doporučení a pokyny a případně závazné správní předpisy;
- d) vypuštěno;
- e) pozastavit nebo odejmout povolení v případech uvedených v článku 7a.

2. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a předpisy trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou při porušení právních nebo správních předpisů v oblasti dohledu a výkonu činnosti poskytování platebních služeb přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči platebním institucím nebo osobám odpovědným za jejich řízení s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.
3. Bez ohledu na požadavky stanovené v čl. 5a odst. 1 a 2 a člancích 5b a 5c členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly oprávněny přijímat opatření podle odstavce 1 v zájmu zajištění dostatečného kapitálu pro platební služby, zejména v případě, kdy činnosti platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce.

Článek 17

Služební tajemství

1. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci jednající jménem příslušných orgánů, byli vázáni služebním tajemstvím, aniž jsou dotčeny případy spadající do trestního práva.
2. Za účelem zajištění ochrany práv jednotlivce a obchodních práv podléhá výměna informací podle článku 19 přísnému dodržování služebního tajemství.
3. Členské státy mohou tento článek používat přiměřeně s přihlédnutím k ustanovením článků 44 až 52 směrnice 2006/48/ES.

Článek 18
Právo na soudní přezkum

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí učiněná příslušnými orgány, která se týkají platební instituce v souvislosti s prováděním právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně napadnutelná.
2. První pododstavec se použije i v případě nečinnosti.

Článek 19
Výměna informací

1. Příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracují mezi sebou navzájem a případně s Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států a dalšími relevantními příslušnými orgány určenými podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.
2. Vedle toho členské státy umožní výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a těmito subjekty:
 - a) příslušnými orgány hostitelského členského státu, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
 - b) Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnými orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a zúčtovacími systémy;

- c) jinými příslušnými orgány určenými podle této směrnice, směrnice 95/46/ES, směrnice 2005/60/ES a dalších právních předpisů Společenství, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například právních předpisů týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jakož i praní peněz a financování terorismu.

Článek 20

Výkon práva usazování a volného pohybu služeb

1. Každá platební instituce, jíž bylo uděleno povolení a jež si na základě práva usazování a volného pohybu služeb přeje poprvé poskytovat platební služby v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě, o tom uvědomí příslušný orgán ve svém domovském členském státě.
Ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení této informace sdělí příslušné orgány domovského členského státu příslušným orgánům hostitelskému členskému státu název a adresu dané platební instituce, jména osob odpovědných za řízení pobočky, její organizační strukturu a druh platebních služeb, které zamýšlí na území hostitelského členského státu poskytovat.
2. Za účelem vykonání kontrol a přijetí nezbytných opatření uvedených v článku 16 v souvislosti s pobočkou, zástupcem, nebo externím subjektem platební instituce provádějícím outsourcing, nacházejícím se na území jiného členského státu, spolupracuje příslušný orgán domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.
3. Na základě spolupráce podle odstavců 1 a 2 uvědomí příslušný orgán domovského členského státu příslušný orgán hostitelského členského státu o všech kontrolách na místě, které si na území hostitelského členského státu přeje vykonat.
Příslušný orgán domovského členského státu však může úkol vykonání kontroly na místě u dotyčné instituce svěřit příslušným orgánům hostitelského členského státu, pokud si to orgány domovského i hostitelského členského státu přejí.

4. Příslušné orgány si navzájem poskytují všechny podstatné nebo relevantní informace, zejména v případě porušení nebo podezření na porušení právních předpisů ze strany pobočky, zástupce, nebo externího subjektu provádějícího outsourcing. V tomto ohledu příslušné orgány na žádost sdělí všechny relevantní informace a z vlastního podnětu předají všechny podstatné informace.
- 4a. Výše uvedeným není dotčena povinnost příslušných orgánů podle směrnice 2005/60/ES a nařízení (ES) č. 1781/2006, zejména podle čl. 37 odst. 1 směrnice 2005/60/ES a čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1781/2006, provádět dohled nebo sledovat dodržování požadavků stanovených v uvedené směrnici a nařízení.

ODDÍL 4

VÝJIMKA

Článek 21

Podmínky

1. Bez ohledu na článek 8 mohou členské státy upustit nebo povolit příslušným orgánům, aby upustily, od uplatňování všech nebo některých částí postupu a podmínek uvedených v oddílech 1 až 3 s výjimkou článku 15 a článků 17 až 19, a povolit zápis fyzických nebo právnických osob do rejstříku zřízeného podle článku 8, jestliže
 - a) celková částka platebních transakcí provedených dotyčnou osobou za předchozích dvanáct měsíců, včetně všech zástupců, za něž tato osoba nese plnou odpovědnost, nepřesáhla 3 miliony EUR za měsíc; tento požadavek se posoudí na základě celkové částky platebních transakcí předpokládaných v obchodním plánu této osoby, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu;
 - a
 - b) žádná z fyzických osob odpovědných za řízení nebo provoz podniku nebyla odsouzena za trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné finanční trestné činy.
- 1b. Každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná v rejstříku podle tohoto článku je povinna mít své ústředí nebo místo pobytu v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonává.
2. S osobami uvedenými v odstavci 1 se zachází jako s platebními institucemi. Ustanovení čl. 6 odst. 3 a článku 20 se však na tyto osoby nepoužijí.

- 2a. Členské státy mohou rovněž stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná do rejstříku podle tohoto článku se může zabývat pouze některými činnostmi uvedenými v článku 10.
3. Osoby uvedené v odstavci 1 uvědomí příslušné orgány o všech změnách své situace, jež mají vliv na podmínku uvedenou v odstavci 1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že podmínky tohoto článku přestanou být plněny, dotyčná osoba požádala o povolení do 30 kalendářních dnů postupem podle článku 6.
4. Toto upuštění od uplatňování se nepoužije na ustanovení směrnice 2005/60/ES ani na vnitrostátní předpisy týkající se praní peněz.

Článek 22

Oznámení a informace

Jestliže členský stát využije výjimku uvedenou v článku 21, uvědomí o tom Komisi nejpozději do dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci a neprodleně ji oznámí všechny následné změny. Vedle toho Komisi sdělí počet dotyčných fyzických a právnických osob a každoročně Komisi informuje o celkové částce platebních transakcí provedených k 31. prosinci každého kalendářního roku v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. a).

Kapitola 2

Společná ustanovení

Článek 23

Přístup k platebním systémům

1. Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se přístupu poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo jsou zapsáni do rejstříku a kteří jsou právníckými osobami, k platebním systémům byla objektivní, nediskriminační a přiměřená a aby nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti specifickým rizikům, např. kurzovému riziku, provoznímu riziku a obchodnímu riziku, a pro ochranu finanční a provozní stability platebního systému.

Platební systémy nesmí poskytovatelům platebních služeb, uživatelům platebních služeb ani jiným platebním systémům ukládat tyto požadavky:

- a) omezující pravidla týkající se skutečné účasti v jiných platebních systémech;
- b) pravidlo, které činí rozdíly mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, nebo mezi poskytovateli platebních služeb zapsanými v rejstříku, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
- c) jakékoli omezení na základě právního statusu organizace.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) platební systémy určené podle směrnice 98/26/ES a
- b) platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do skupiny kapitálově propojených subjektů, kdy jeden z propojených subjektů vykonává skutečnou kontrolu nad ostatními propojenými subjekty, a

- c) platební systémy splňující všechny tyto požadavky:
- jediný poskytovatel platebních služeb (ať již jako samostatný subjekt nebo skupina) je nebo může jednat jako poskytovatel platebních služeb pro plátce i příjemce a nese výlučnou odpovědnost za řízení daného systému; a
 - v případě, kdy jediný poskytovatel platebních služeb (ať již jako samostatný subjekt nebo skupina), poskytne jiným poskytovatelům platebních služeb licenci pro účast v systému, tito jiní poskytovatelé platebních služeb nemají právo vyjednávat mezi sebou vzájemné poplatky ve vztahu k platebnímu systému, přestože mohou stanovit své vlastní ceny ve vztahu k plátcům a příjemcům.

Článek 23a

Zákaz provádět platební služby vztahující se na jiné subjekty než poskytovatele platebních služeb

Členské státy zakáží fyzickým a právnickým osobám, které nejsou ani poskytovateli platebních služeb, ani nejsou výslovně vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, poskytovat platební služby uvedené v příloze.

HLAVA III

Transparentnost podmínek platebních služeb a požadavky na informace o platebních službách

Kapitola -1

Obecná pravidla

Článek 23b

Oblast působnosti

1. Hlava III se použije na jednorázové platební transakce, rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené. Není-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, mohou se strany dohodnout, že se hlava III nepoužije jako celek nebo zčásti.
2. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.
3. Touto směrnici nejsou dotčena opatření členských států, kterými se provádí směrnice 87/102/ES o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru. V souladu s právními předpisy Společenství nejsou touto směrnicí dotčeny ani jiné příslušné právní předpisy Společenství a členských států týkající se aspektů neharmonizovaných touto směrnicí, pokud jde o podmínky poskytování úvěru spotřebitelům.

Článek 23c

Ostatní ustanovení v právních předpisech Společenství

Ustanoveními této hlavy nejsou dotčeny žádné právní předpisy Společenství obsahující další požadavky týkající se předchozích informací.

Pokud se však použije rovněž směrnice 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku, ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, s výjimkou odst. 2 písm. c) až g), odst. 3 písm. a), d) a e) a odst. 4 písm. b), se nahrazují ustanoveními článků 25, 26, 30 a 31 této směrnice.

Článek 23d

Poplatky za informace

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za poskytování informací podle této hlavy.
2. Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout na poplatcích za doplňující nebo častější informace, poskytované na žádost uživatele platebních služeb, nebo za jejich předávání jinými komunikačními prostředky, než jsou uvedeny v rámcové smlouvě.
3. V případech, kdy si poskytovatel platebních služeb může účtovat poplatky za informace podle odstavce 2, tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

Článek 23e

Důkazní břemeno týkající se informací

Členské státy mohou stanovit, že důkazní břemeno nese poskytovatel platebních služeb, který musí prokázat, že splnil požadavky na informace stanovené v této hlavě.

Článek 23f

Výjimka z požadavků na informace v případě nástrojů pro platby malých částek a elektronických peněz

1. V případě platebních nástrojů, které se podle rámcové smlouvy týkají pouze jednotlivých platebních transakcí nepřekračujících 30 EUR nebo které mají výdajový limit 150 EUR nebo na které lze kdykoli uložit peněžní prostředky v částce nejvýše 150 EUR:
 - a) odchylně od článků 30, 31 a 35 poskytne poskytovatel platebních služeb plátcí pouze informace o hlavních charakteristikách dané platební služby, včetně způsobu, jakým lze platební nástroj používat, odpovědnosti, účtovaných poplatků a jiných faktických informací nutných pro informované rozhodování, jakož i údaje o tom, kde jsou snadným způsobem zpřístupněny jakékoli jiné informace požadované podle článku 31;
 - aa) může být dohodnuto, že odchylně od článku 33 poskytovatel platebních služeb není povinen navrhopat změny smluvních podmínek způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1;
 - b) může být dohodnuto, že odchylně od článků 36 a 37 po provedení platební transakce:
 - i) poskytovatel platebních služeb poskytne nebo zpřístupní pouze odkaz umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, její částku a poplatky za ni, nebo, v případech několika platebních transakcí téhož druhu provedených ve prospěch téhož příjemce, pouze informace o celkové částce a poplatcích za tyto platební transakce;

- ii) poskytovatel platebních služeb není povinen poskytnout nebo zpřístupnit informace uvedené v bodu i), pokud je platební nástroj použit anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb takové informace nemůže z technického hlediska poskytnout. Poskytovatel platebních služeb však plátcí poskytne možnost ověřit částku uložených peněžních prostředků.

- 2. Vypuštěno.
- 3. U čistě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních nástrojů je mohou zvýšit až na 500 EUR.
- 4. Vypuštěno.

Kapitola 1

Jednorázové platební transakce

Článek 24

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na jednorázové platební transakce, které nejsou upraveny rámcovou smlouvou.
2. Je-li platební příkaz k jednorázové platební transakci předán pomocí platebního nástroje upraveného rámcovou smlouvou, není poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout ani zpřístupnit informace, které již byly uživateli platebních služeb předány na základě rámcové smlouvy s jiným poskytovatelem platebních služeb nebo které mu budou předány podle uvedené rámcové smlouvy.

Článek 25

Předběžné všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby před tím, než je uživatel platebních služeb vázán jakoukoli smlouvou nebo nabídkou upravující jednorázovou platební transakci, byl poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout uživateli platebních služeb snadno přístupným způsobem informace a podmínky podle článku 26. Na žádost uživatele platebních služeb poskytne poskytovatel platebních služeb informace a podmínky na papíře nebo jiném trvanlivém médiu. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se dané strany dohodnou.

2. Byla-li smlouva o jednorázové platební transakci uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku pro komunikaci na dálku, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle odstavce 1 neprodleně po provedení transakce.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit zasláním kopie návrhu smlouvy o jednorázové platební transakci nebo návrhu platebního příkazu včetně informací podle článku 26.

Článek 26

Informace a podmínky

1. Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty nebo zpřístupněny tyto informace a podmínky:
 - a) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;
 - b) maximální doba provedení platební služby, která má být poskytnuta;
 - c) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit svému poskytovateli platebních služeb, a případně rozpis částek jakýchkoli poplatků;
 - ca) případný skutečný nebo referenční směnný kurs, který bude při platební transakci použit.
2. Veškeré další relevantní informace uvedené v článku 31 musí být uživateli platebních služeb případně poskytnuty snadno přístupným způsobem.

Článek 27

Informace pro plátce po přijetí platebního příkazu

Okamžitě po přijetí platebního příkazu poskytne nebo zpřístupní poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 25 odst. 1 danému plátcovi tyto informace:

- a) odkaz umožňující plátcovi identifikovat platební transakci a případně údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně použité v platebním příkazu;
- ba) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má plátce zaplatit, a případně rozpis částek jakýchkoli poplatků;
- c) případný směnný kurs použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce nebo odkaz na něj, jestliže je odlišný od kursu stanoveného podle čl. 26 odst. 1 písm. ca), a částku platební transakce po tomto převodu měny;
- d) datum přijetí platebního příkazu.

Článek 28

Informace pro příjemce po provedení transakce

Okamžitě po provedení platební transakce poskytne nebo zpřístupní poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 25 odst. 1 danému příjemci tyto informace:

- a) odkaz umožňující příjemci identifikovat platební transakci a případně údaje týkající se plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- b) částku platební transakce v měně, v níž jsou peněžní prostředky k dispozici příjemci;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má příjemce zaplatit, a případně rozpis částek jakýchkoli poplatků;
- d) případný směnný kurs použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před tímto převodem měny;
- e) den valuty částky připsané ve prospěch.

Kapitola 2

Rámcové smlouvy

Článek 29

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na platební transakce upravené rámcovou smlouvou.

Článek 30

Předběžné všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby včas před tím, než je uživatel platebních služeb vázán jakoukoli rámcovou smlouvou nebo nabídkou, byl poskytovatel platebních služeb povinen uživateli platebních služeb na papíře nebo jiném trvanlivém médiu poskytnout informace a podmínky podle článku 31. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se dané strany dohodnou.
2. Jestliže byla rámcová smlouva uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku pro komunikaci na dálku, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit zasláním kopie návrhu rámcové smlouvy včetně informací podle článku 31.

Článek 31
Informace a podmínky

Členské státy zajistí, aby uživatelé platebních služeb byly poskytnuty tyto informace a podmínky:

1) poskytovatel platebních služeb

- a) název poskytovatele platebních služeb, zeměpisná adresa jeho ústředí a případně zeměpisná adresa jeho pobočky nebo zástupce usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, a jakákoli jiná adresa, včetně adresy elektronické pošty, důležitá pro komunikaci s poskytovatelem platebních služeb;
- b) vypuštěno;
- c) údaje o příslušném orgánu dohledu a o rejstříku uvedeném v článku 8 nebo o jakémkoli jiném veřejném rejstříku obsahujícím povolení udělená poskytovateli platebních služeb a registrační číslo, nebo rovnocenný prostředek identifikace v daném rejstříku;
- d) vypuštěno;

2) použití platební služby

- a) popis hlavních vlastností platební služby, která má být poskytnuta;
- b) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platební služby poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;
- c) forma a postup předání souhlasu s provedením platební transakce a zrušení takového souhlasu podle článků 41 a 56;

- d) odkaz na okamžik přijetí platebního příkazu podle definice v čl. 54 odst. 1 a případná omezující lhůta stanovená poskytovatelem platebních služeb;
- e) maximální doba provedení platební služby, která má být poskytnuta;
- f) zda existuje možnost dohodnout výdajové limity pro použití platebního nástroje podle čl. 43 odst. 1;

3) *poplatky, úroky a směnné kursy*

- a) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb svému poskytovateli platebních služeb zaplatit, a případně rozpis částek jakýchkoli poplatků;
- b) případné úrokové sazby a směnné kursy, které mají být použity, nebo v případě použití referenční úrokové sazby a referenčního směnného kursu způsob výpočtu skutečného úroku a příslušný den a index nebo základ pro určení takové referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kursu;
- c) bylo-li tak dohodnuto, okamžité uplatnění změn referenční úrokové míry nebo směnného kursu a požadavky na informace související se změnami podle čl. 33 odst. 2;

4) *komunikace*

- a) případné komunikační prostředky, včetně technických požadavků na vybavení uživatele platebních služeb, na nichž se strany dohodly pro účely předávání informací nebo oznámení podle této směrnice;
- b) způsob a frekvence poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice;

- c) jazyk nebo jazyky, v nichž se uzavírá rámcová smlouva a v nichž probíhá komunikace v rámci tohoto smluvního vztahu;
- d) právo uživatele platebních služeb obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy a informace a podmínky podle článku 32;

5) *ochranná a nápravná opatření*

- a) případný popis opatření, která musí uživatel platebních služeb přijmout za účelem zabezpečení platebního nástroje, a způsob, jakým je třeba uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 46 odst. 1 písm. b);
- b) bylo-li tak dohodnuto, podmínky, za nichž si poskytovatel platebních služeb vyhrazuje právo zablokovat platební nástroj v souladu s článkem 43;
- c) odpovědnost plátce podle článku 50, včetně informací o příslušné částce;
- d) způsob, jakým musí uživatel platebních služeb poskytovatele platebních služeb uvědomit o jakékoli neautorizované nebo nesprávné transakci podle článku 47a, a lhůta, v jaké tak musí učinit, jakož i odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce podle článku 49;
- e) odpovědnost poskytovatele platebních služeb za provedení platebních transakcí podle článku 67;
- f) podmínky pro vrácení podle článků 52 a 53;

6) *změny a vypovězení rámcové smlouvy*

- a) bylo-li tak dohodnuto, informace o tom, že změny podmínek podle článku 33 se považují za přijaté uživatelem platebních služeb, pokud uživatel poskytovateli platebních služeb do dne jejich navrhovaného vstupu v platnost neoznámí, že tyto změny nepřijímá;
- b) doba trvání smlouvy;
- c) právo uživatele platebních služeb vypovědět rámcovou smlouvu a všechny dohody týkající se vypovězení podle čl. 33 odst. 1 a článku 34;

7) *opravné prostředky*

- a) jakákoli smluvní doložka o rozhodném právu rámcové smlouvy nebo o příslušném soudu;
- b) postupy pro vyřizování stížností a mimosoudní opravné prostředky, které má uživatel platebních služeb k dispozici podle hlavy IV kapitoly 4.

Článek 32

Přístupnost informací a smluvních podmínek rámcové smlouvy

Kdykoliv v průběhu smluvního vztahu má uživatel platebních služeb právo na vlastní žádost obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy, jakož i informace a podmínky uvedené v článku 31, a to na papíře nebo jiném trvanlivém médiu.

Článek 33
Změny smluvních podmínek

1. Veškeré změny rámcové smlouvy, jakož i informací a podmínek uvedených v článku 31 navrhne poskytovatel platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1, a to nejpozději dva měsíce před navrhovaným dnem použitelnosti těchto změn.

V případech podle čl. 31 odst. 6 písm. a) informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb o tom, že změny podmínek se považují za přijaté uživatelem platebních služeb, pokud uživatel poskytovateli platebních služeb do navrhovaného dne jejich vstupu v platnost neoznámí, že tyto změny nepřijímá. V tomto případě musí poskytovatel platebních služeb uvést, že uživatel platebních služeb má do dne navrhované použitelnosti změn právo vypovědět rámcovou smlouvu s okamžitou účinností a bez poplatků.

2. Změny úrokových sazeb nebo směnných kursů mohou být použity okamžitě a bez upozornění, za předpokladu, že toto právo bylo dohodnuto v rámcové smlouvě a že změny jsou založeny na referenčních úrokových sazbách nebo směnných kursech dohodnutých podle čl. 31 odst. 3 písm. b) a c). Uživatel platebních služeb musí být o jakékoli změně úrokové sazby informován při nejbližší příležitosti způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1, pokud se strany nedohodly na zvláštní frekvenci nebo způsobu poskytování nebo zpřístupňování informací. Změny úroků nebo směnných kursů, které jsou pro uživatele platebních služeb příznivější, však mohou být uplatněny bez oznámení.
3. Změny úrokových sazeb nebo směnných kursů používaných při platebních transakcích se provádějí a počítají neutrálním způsobem, který nediskriminuje uživatele platebních služeb.

Článek 34
Vypovězení smlouvy

1. Uživatel platebních služeb může rámcovou smlouvu kdykoliv vypovědět, pokud se strany nedohodly na výpovědní lhůtě. Tato lhůta nesmí překročit jeden měsíc.
 - 1a. Vypovězení rámcové smlouvy, která byla uzavřena na dobu delší než 12 měsíců nebo na dobu neurčitou, nepodléhá po uplynutí 12 měsíců žádným poplatkům na straně uživatele platebních služeb. Ve všech ostatních případech jsou poplatky za vypovězení přiměřené a odpovídají nákladům.
 - 1b. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, poskytovatel platebních služeb může rámcovou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou vypovědět s nejméně dvouměsíční lhůtou způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1.
2. U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, se platí pouze poměrná část do okamžiku vypovězení smlouvy uživatelem platebních služeb. Pokud se poplatky platí předem, bude jejich poměrná část vrácena.
 - 2a. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní a správní předpisy členských států upravující práva stran prohlásit rámcovou smlouvu za neplatnou nebo od počátku neplatnou.
3. Členské státy mohou přijmout ustanovení, která jsou pro uživatele platebních služeb příznivější.

Článek 35

Informace před provedením jednotlivé platební transakce

V případě jednotlivé platební transakce podle rámcové smlouvy z podnětu plátce poskytovatel platebních služeb u této konkrétní platební transakce na žádost plátce poskytne jasné informace o maximální době provedení a o poplatcích, které musí plátce zaplatit, a případný rozpis částek jakýchkoli poplatků.

Článek 36

Informace pro plátce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po připsání částky jednotlivé platební transakce k tíži účtu plátce nebo po obdržení platebního příkazu v případě, že plátce nevyužívá platební účet, poskytne poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1 danému plátcovi bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) odkaz umožňující plátcovi identifikovat každou platební transakci a případně údaje týkající se příjemce;
 - b) částku platební transakce v měně, v jaké byla připsána k tíži platebního účtu plátce, nebo v měně použité pro platební příkaz;
 - c) případně částku veškerých poplatků za platební transakci a jejich rozpis, nebo úrok, který má plátce zaplatit;
 - d) případný směnný kurs použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce a částku platební transakce po tomto převodu měny;
 - e) den valuty částky připsané k tíži nebo datum přijetí platebního příkazu.

2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který plátcí umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.
3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatel platebních služeb jednou měsíčně poskytoval informace na papíře bezplatně.

Článek 37

Informace pro příjemce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po provedení jednotlivé platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 30 odst. 1 danému příjemci bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) odkaz umožňující příjemci identifikovat platební transakci a případně údaje týkající se plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
 - b) vypuštěno;
 - c) částku platební transakce v měně, v níž je částka připsána ve prospěch platebního účtu příjemce;
 - d) případně částku veškerých poplatků za platební transakci a jejich rozpis, nebo úrok, který má plátce zaplatit;
 - e) případný směnný kurs použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před tímto převodem měny;

- f) den valuty částky připsané ve prospěch.
2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který plátcí umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.
3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatel platebních služeb jednou měsíčně poskytoval informace na papíře bezplatně.

Článek 38
Mikroplatby

Vypuštěno.

Kapitola 3

Společná ustanovení

Článek 39

Měna transakce a převod měny

1. Platby se uskutečňují v měně, na které se strany dohodnou.
2. Je-li služba převodu měny nabídnuta před zahájením platební transakce a je-li tato služba převodu měny nabídnuta v místě prodeje nebo příjemcem, strana nabízející plátcí danou službu převodu měny sdělí plátcí veškeré poplatky stejně jako směnný kurs, který bude při převodu transakce použit.
Plátce musí se službou převodu měny na tomto základě souhlasit.

Článek 40

Informace o dalších poplatcích nebo slevách

1. Pokud za použití určitého platebního nástroje příjemce požaduje poplatek nebo nabízí slevu, příjemce musí plátce o těchto skutečnostech informovat před zahájením platební transakce.
2. Pokud za použití určitého platebního nástroje poskytovatel platebních služeb nebo třetí strana požadují poplatek, poskytovatel platebních služeb musí uživatele platebních služeb o těchto skutečnostech informovat před zahájením platební transakce.

HLAVA IV

Práva a povinnosti

v souvislosti s poskytováním a využíváním platebních služeb

Kapitola –1

Společná ustanovení

Článek 40b

Oblast působnosti

1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se strany dohodnout, že ustanovení čl. 40c odst. 1, čl. 41 odst. 3, článků 48, 50, 52, 53, 56 a 67 se zcela nebo zčásti nepoužijí. Strany se rovněž mohou dohodnout na odlišné lhůtě, než stanoví článek 47a.
- 1a. Členské státy mohou stanovit, že článek 75 se nepoužije, pokud uživatel platebních služeb není spotřebitelem.
2. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.
3. Touto směrnicí nejsou dotčena opatření členských států, kterými se provádí směrnice 87/102/ES o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru. V souladu s právními předpisy Společenství nejsou touto směrnicí dotčeny ani jiné příslušné právní předpisy Společenství a členských států týkající se aspektů neharmonizovaných touto směrnicí, pokud jde o podmínky poskytování úvěru spotřebitelům.

Článek 40c

Poplatky

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za plnění svých informačních povinností ani za nápravná a preventivní opatření podle této hlavy, není-li v čl. 55 odst. 1, čl. 56 odst. 3 a čl. 66 odst. 2 stanoveno jinak. Tyto poplatky musí vycházet z dohody mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.
2. Nezahrnuje-li platební transakce převod měny, členské státy požadují, aby příjemce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb a plátce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb.
3. Poskytovatel platebních služeb nesmí příjemci bránit v tom, aby od plátce požadoval poplatek nebo poskytl plátcovi slevu za použití daného platebního nástroje. Členské státy však mohou zakázat nebo omezit právo požadovat poplatky s přihlédnutím k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání efektivních platebních nástrojů.

Článek 40d

Odchylka pro nástroje pro platby malých částek a elektronické peníze

1. V případě platebních nástrojů, které se podle rámcové smlouvy týkají pouze jednotlivých platebních transakcí nepřekračujících 30 EUR nebo které mají výdajový limit 150 EUR nebo na které lze kdykoli uložit peněžní prostředky v částce nejvýše 150 EUR, se mohou poskytovatelé platebních služeb se svými uživateli platebních služeb dohodnout, že:
 - a) ustanovení čl. 46 odst. 1 písm. b), čl. 47 odst. 1 písm. c) a ca), jakož i čl. 50 odst. 3 a 4 se nepoužijí, pokud platební nástroj neumožňuje jeho pozastavení nebo zabránění dalšího použití;

- b) články 48, 49, a čl. 50 odst. 1 a 2 se nepoužijí, pokud se platební nástroj používá anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb není z jiných důvodů, které jsou dané povahou platebního nástroje, schopen prokázat, že transakce byla autorizována;
- c) odchylně od čl. 55 odst. 1 není od poskytovatele platebních služeb požadováno, aby uživateli platebních služeb oznámil zamítnutí platebního příkazu, pokud je neprovedení služby zřejmé ze souvislostí;
- d) odchylně od článku 56 nemůže plátce zrušit platební příkaz po předání platebního příkazu nebo svého souhlasu s platebním příkazem příjemci;
- e) odchylně od článků 60 a 62 se použijí jiné lhůty pro provedení.

2. Vypuštěno.

3. U čistě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních nástrojů je mohou zvýšit až na 500 EUR.

4. Články 49 a 50 se použijí rovněž na elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES, s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb plátce není schopen zmrazit účet nebo nástroj. Členské státy mohou tuto odchylku omezit na účty nebo nástroje určité hodnoty.

Kapitola 1

Autorizace platebních transakcí

Článek 41

Souhlas a zrušení souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovala za autorizovanou pouze v případě, že plátce souhlasil s platebním příkazem. Platební transakce může být plátcem autorizována před provedením platební transakce nebo až následně po jejím provedení, pokud se tak plátce a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou.
2. Souhlas s provedením platební transakce nebo řady platebních transakcí se dává ve formě dohodnuté mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb.
V případě neexistence takového souhlasu se platební transakce považuje za neautorizovanou.
3. Plátce může svůj souhlas zrušit kdykoliv, avšak nejpozději do okamžiku nezrušitelnosti podle článku 56. Totéž platí pro souhlas s řadou platebních transakcí, který může být zrušen s tím účinkem, že každá budoucí platební transakce bude považována za neautorizovanou.
4. Plátce a jeho poskytovatel platebních služeb se dohodnout na postupu předání souhlasu.

Článek 42

Předání souhlasu

Vypuštěno.

Článek 43

Limity pro používání platebního nástroje

1. V případech, kdy je pro účely předání souhlasu použit specifický platební nástroj, se plátce a jeho poskytovatel platebních služeb mohou dohodnout na výdajových limitech pro platební služby.
2. Bylo-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat použití platebního nástroje z objektivně opodstatněných důvodů souvisejících s bezpečností platebního nástroje, podezřením na nedovolené nebo podvodné použití platebního nástroje nebo – v případě platebního nástroje s úvěrovým rámcem – se značným zvýšením rizika, že plátce možná nebude schopen splnit svůj platební závazek.
3. Poskytovatel platebních služeb v takových případech informuje plátce dohodnutým způsobem pokud možno před zablokováním platebního nástroje a nejpozději okamžitě po zablokování, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je to zakázáno jinými příslušnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy.
4. Poté, co důvody pro zablokování používání platebního nástroje pominou, poskytovatel platebních služeb používání platebního nástroje odblokuje nebo ho nahradí novým platebním nástrojem.

Článek 44

Vedení záznamů

Vypuštěno.

Článek 45

Neautorizované transakce a zrušení souhlasu

Vypuštěno.

Článek 46

Povinnosti uživatele platebních služeb v souvislosti s platebními nástroji

1. Uživatel platebních služeb, který je oprávněn používat platební nástroj, plní tyto povinnosti:
 - a) používat platební nástroj v souladu s podmínkami, které upravují vydávání a používání daného platebního nástroje;
 - b) oznámit poskytovateli platebních služeb nebo subjektu jím určenému ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního nástroje nebo jeho nepovolené použití neprodleně po zjištění této skutečnosti.
2. Pro účely písmene a) učiní uživatel platebních služeb ihned po obdržení platebního nástroje zejména veškerá přiměřená opatření na ochranu jeho personalizovaných bezpečnostních prvků.

Článek 47

Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s platebními nástroji

1. Poskytovatel platebních služeb vydávající platební nástroj plní tyto povinnosti:

- a) ujistit se, že personalizované bezpečnostní prvky platebního nástroje nejsou přístupné nikomu jinému, než uživateli platebních služeb oprávněnému používat daný platební nástroj, aniž jsou dotčeny povinnosti uživatele platebních služeb podle článku 46;
 - b) zdržet se zasílání nevyžádaných platebních nástrojů, s výjimkou případů, kdy je potřeba vyměnit platební nástroj, který již uživatel platebních služeb vlastní;
 - c) zajistit dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platebních služeb kdykoli učinit oznámení podle čl. 46 odst. 1 písm. b) nebo požádat o odblokování podle čl. 43 odst. 4; na žádost poskytne poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb prostředky, kterými může po dobu 18 měsíců po oznámení prokázat, že takové oznámení učinil;
 - ca) zabránit veškerému použití platebního nástroje, jakmile bylo podáno oznámení podle čl. 46 odst. 1 písm. b).
- 2a. Poskytovatel platebních služeb nese riziko spojené se zasláním platebního nástroje plátcí nebo se zasláním jakýchkoli personalizovaných bezpečnostních prvků tohoto nástroje.

Článek 47a

Oznámení o neautorizovaných nebo nesprávně provedených transakcích

Uživatel platebních služeb získá od poskytovatele platebních služeb nápravu pouze v případě, že svému poskytovateli platebních služeb neprodleně po zjištění a nejpozději do 13 měsíců ode dne připsání částky k tíži oznámí všechny neautorizované nebo nesprávně provedené transakce vedoucí ke vzniku nároku, včetně nároku podle článku 67, s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb neposkytl nebo nezpřístupnil informace o dané transakci v souladu s hlavou III.

Článek 48

Důkaz o ověření a provedení platebních transakcí

1. Členské státy vyžadují, aby v případě, že uživatel platebních služeb popírá, že provedenou platební transakcí autorizoval, nebo tvrdí, že platební transakce nebyla provedena správně, musel jeho poskytovatel platebních služeb poskytnout důkaz, že platební transakce byla ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna selháním techniky nebo jinou chybou.
2. Vypuštěno.
3. Pokud uživatel platební služby popírá autorizaci prováděné platební transakce, použití platebního nástroje zaznamenané poskytovatelem platebních služeb není samo o sobě postačující pro prokázání, zda daná platební transakce byla plátcem autorizována nebo zda se plátcem dopustil podvodu nebo z důvodu hrubé nedbalosti nebo záměrně nesplnil jednu nebo více svých povinností podle článku 46.
4. Vypuštěno.

Článek 49

Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce

1. Aniž je dotčen článek 47a, členské státy zajistí, aby v případě neautorizované platební transakce poskytovatel platebních služeb plátce částku ve výši neautorizované platební transakce neprodleně vrátil plátcí a aby případně platební účet, k jehož tíži byla položka připsána, obnovil do stavu, jaký by na tomto účtu byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo.
2. Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb.

Článek 50

Odpovědnost plátce za nedovolené použití platebního nástroje

1. Odchylně od článku 49 nese plátce odpovědnost do výše maximálně 150 EUR za ztrátu související s veškerými neautorizovanými platebními transakcemi, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního nástroje nebo ze zneužití platebního nástroje v případě, že plátce nezajistil ochranu jeho personalizovaných bezpečnostních prvků před zneužitím.
2. Plátce nese odpovědnost za všechny ztráty vyplývající z neautorizovaných transakcí, pokud vznikly v důsledku jeho podvodného jednání nebo záměrného nebo hrubě nedbalostního nesplnění jedné nebo více jeho povinností podle článku 46. V takových případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 nepoužije.
- 2a. V případech, kdy plátce nejednal podvodně nebo se záměrem nesplnit své povinnosti podle článku 46, mohou členské státy snížit odpovědnost podle odstavců 1 a 2 s přihlédnutím k povaze personalizovaných bezpečnostních prvků platebního nástroje a k okolnostem, za nichž k jeho ztrátě, odcizení nebo zneužití došlo.
3. Plátce nenese žádné finanční následky vyplývající z použití ztraceného, odcizeného nebo zneužitého platebního nástroje po zaslání oznámení podle čl. 46 odst. 1 písm. b), s výjimkou případů, kdy se dopustil podvodu.
4. Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytuje nepřetržitě vhodné prostředky pro oznámení ztráty, odcizení nebo zneužití platebního nástroje, jak požaduje čl. 47 písm. c), nenese plátce odpovědnost za finanční následky vyplývající z použití tohoto platebního nástroje, s výjimkou případů, kdy se dopustil podvodu.

Článek 51

Elektronické peníze

Vypuštěno.

Článek 52

Náhrada za platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u svého poskytovatele platebních služeb nárok na náhradu za autorizovanou platební transakci z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, která již byla provedena, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) v okamžiku provedení autorizace nebyla v autorizaci stanovena přesná částka platební transakce; a
 - b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou by plátce mohl rozumně očekávat s ohledem na svůj předchozí výdajový model, podmínky své rámcové smlouvy a příslušné okolnosti případu.

Na žádost poskytovatele platebních služeb poskytne plátce věcné skutečnosti týkající se těchto podmínek.

Výše náhrady odpovídá částce provedené platební transakce v plné výši.

U přímého inkasa se plátce a jeho poskytovatel platebních služeb mohou v rámcové smlouvě dohodnout, že plátce má na náhradu od svého poskytovatele platebních služeb nárok i v případě, že podmínky pro náhradu podle první věty nejsou splněny.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) však plátce nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí s převodem měny, pokud byl použit referenční směnný kurs dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 26 odst. 1 písm. ca) a čl. 31 odst. 3 písm. b).

3. V rámcové smlouvě mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb je možné dohodnout, že plátce nemá právo na náhradu, pokud plátce předal svůj souhlas s platebním příkazem přímo svému poskytovateli platebních služeb a případně informace o budoucí platební transakci byly plátcí poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny přede dnem splatnosti poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem.

Článek 53

Žádosti o náhradu za platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce

1. Členské státy zajistí, aby plátce mohl požádat o náhradu za autorizované platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce podle článku 52, a to ve lhůtě osmi týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky připsány k tíži účtu.
2. Do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti o vrácení částky poskytovatel platebních služeb buďto vyplatí částku platební transakce v plné výši, nebo odůvodní odmítnutí vrácení s uvedením orgánu, na který se plátce může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 72 až 75, pokud nepřijme uvedené zdůvodnění.

Právo poskytovatele platebních služeb odmítnout náhradu podle první věty se neuplatní v případě uvedeném v čl. 52 odst. 1 čtvrté větě.

Kapitola 2

Provedení platební transakce

ODDÍL 1

PLATEBNÍ PŘÍKAZY A PŘEVÁDĚNÉ ČÁSTKY

Článek 54

Přijetí platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby okamžikem přijetí byl okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz předaný přímo plátcem nebo nepřímo příjemcem nebo jeho prostřednictvím. Případně-li okamžik přijetí na nepracovní den pro poskytovatele platebních služeb plátce, má se za to, že platební příkaz byl přijat následující pracovního den. Poskytovatel platebních služeb může stanovit omezující časovou lhůtu na konci pracovního dne, po jejímž uplynutí budou všechny přijaté platební příkazy považovány za platební příkazy přijaté následující pracovní den.
2. Pokud se uživatel platebních služeb, který dal podnět k platebnímu příkazu, a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou, že provedení platebního příkazu má být zahájeno v určitý den nebo na konci určitého období nebo v den, kdy plátce dá peněžní prostředky k dispozici svému poskytovateli platebních služeb, považuje se tento dohodnutý den za okamžik přijetí pro účely článku 60. Není-li dohodnutý den pro poskytovatele platebních služeb pracovním dnem, má se za to, že přijatý platební příkaz byl přijat následující pracovního den.

Článek 55
Odmítnutí platebního příkazu

1. Pokud poskytovatel platebních služeb odmítne provést platební příkaz, toto odmítnutí a pokud možno důvody tohoto odmítnutí a postup pro opravu jakýchkoli faktických chyb, které vedly k tomuto odmítnutí, musí být oznámeny uživateli platebních služeb, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy.
Poskytovatel platebních služeb oznámení zašle nebo zpřístupní dohodnutým způsobem při nejbližší možné příležitosti a v každém případě ve lhůtách podle článku 60.
Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že poskytovatel platebních služeb si za toto oznámení může účtovat poplatek, je-li odmítnutí objektivně opodstatněno.
2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v rámcové smlouvě plátce, nesmí poskytovatel platebních služeb plátce odmítnout provést autorizovaný platební příkaz bez ohledu na to, zda byl platební příkaz podán z podnětu plátce nebo z podnětu či prostřednictvím příjemce, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy.
3. Platební příkaz, jehož provedení bylo odmítnuto, se nepovažuje za přijatý pro účely článků 60 a 67.

Článek 56
Nezrušitelnost platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb nemohl platební příkaz zrušit, jakmile poskytovatel platebních služeb plátce tento příkaz přijal, není-li v tomto článku stanoveno jinak.

- 1a. V případě platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce nemůže plátce zrušit platební příkaz po předání platebního příkazu nebo svého souhlasu s platebním příkazem příjemci.
- 1b. V případě přímého inkasa a aniž jsou dotčena práva na náhradu, však může plátce platební příkaz zrušit nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dni dohodnutému pro připsání peněžních prostředků k tíži.
2. V případě uvedeném v čl. 54 odst. 2 může uživatel platebních služeb zrušit platební příkaz nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dohodnutému dni.
3. Po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích výše může být platební příkaz zrušen pouze v případě, že se uživatel platebních služeb a jeho poskytovatel platebních služeb tak dohodnou. V případě uvedeném v odstavci 1a a 1b se rovněž vyžaduje souhlas příjemce. Bylo-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může poskytovatel platebních služeb za zrušení účtovat poplatek.

Článek 56a

Náhrada od poskytovatele platebních služeb v případě sporu se třetí stranou

Vypuštěno.

Článek 57

Vypuštěno.

Článek 58

Převedené částky a obdržené částky

1. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb plátce, poskytovatel platebních služeb příjemce a všichni zprostředkovatelé poskytovatelů platebních služeb převedli částku platební transakce v plné výši a zdrželi se srážení poplatků z převáděné částky.
2. Příjemce a jeho poskytovatel platebních služeb se však mohou dohodnout, že poskytovatel platebních služeb si své poplatky odečte z převáděné částky před jejím připsáním ve prospěch příjemce. V takovém případě se v informacích poskytovaných příjemci oddělí částka platební transakce v plné výši a poplatky.
3. Pokud jsou jakékoli poplatky jiné než uvedené v odstavci 2 sraženy z převedené částky, poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce z podnětu plátce v plné výši. V případech, kdy se platební transakce uskutečňuje z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, jeho poskytovatel platebních služeb zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce v plné výši.

ODDÍL 2

DOBA PROVEDENÍ A DEN VALUTY

Článek 59 *Oblast působnosti*

1. Vypuštěno.
2. Tento oddíl se vztahuje na:
 - a) platební transakce v eurech;
 - b) vnitrostátní platební transakce v měně dotyčného členského státu;
 - c) platební transakce zahrnující pouze jeden převod měny mezi eurem a měnou členského státu, který není členem eurozóny, provádí-li se požadovaný převod měny v dotyčném členském státě, který není členem eurozóny, a uskutečňuje-li přeshraniční převod v eurech v případě přeshraničních transakcí.
3. Na jiné platební transakce se tento oddíl použije, nebylo-li mezi uživatelem platebních služeb a jeho poskytovatelem platebních služeb dohodnuto jinak, s výjimkou článku 64a, který stranám není k dispozici. Pokud se však uživatel platebních služeb a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou na delší lhůtě pro platební příkazy uvnitř Společenství, než je stanoveno v článku 60, nesmí tato lhůta překročit čtyři pracovní dny po okamžiku přijetí v souladu s článkem 54.

Článek 60

Platební transakce na platební účet

1. Členské státy od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadují zajištění toho, aby po okamžiku přijetí podle článku 54 byla částka platební transakce připsána ve prospěch účtu poskytovatele platebních služeb příjemce nejpozději do konce následujícího pracovního dne. Do 1. ledna 2012 se však plátce a jeho poskytovatel platebních služeb mohou dohodnout na lhůtě, která nepřekročí tři pracovní dny. U platebních transakcí, k nimž byl dán podnět na papíře, mohou být tyto lhůty prodlouženy o další pracovní den.
- 1 -a. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb příjemce použil den valuty a dal částku platební transakce ve prospěch platebního účtu příjemce k dispozici poté, co poskytovatel platebních služeb peněžní prostředky obdržel podle článku 64a.
- 1a. vypuštěno
2. Členské státy od poskytovatele platebních služeb příjemce vyžadují, aby platební příkaz z podnětu nebo prostřednictvím příjemce předal poskytovateli platebních služeb plátce ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, a tím umožnil zúčtování v dohodnutý den splatnosti, pokud jde o přímé inkaso.

Článek 61

Vypuštěno.

Článek 62

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Nemá-li příjemce u poskytovatele platebních služeb platební účet, peněžní prostředky poskytne příjemci poskytovatel platebních služeb, který peněžní prostředky pro příjemce přijal, a to ve lhůtě uvedené v článku 60.

Článek 63

Hotovost složená na platební účet

1. Složí-li spotřebitel hotovost na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v měně daného platebního účtu, daný poskytovatel platebních služeb zajistí, aby částka byla dána k dispozici s dnem valuty neprodleně po okamžiku přijetí peněžních prostředků. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, částka bude dána k dispozici s dnem valuty nejpozději následující pracovní den po jejích obdržení.
2. Vypuštěno.

Článek 64

Vnitrostátní platební transakce

V případě čistě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení příkazu než lhůty stanovené v tomto oddílu.

Článek 64a

Den valuty a dostupnost peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby dnem valuty u částky připsané ve prospěch platebního účtu příjemce byl nejpozději pracovní den, kdy je částka platební transakce připsána ve prospěch účtu poskytovatele platebních služeb příjemce.

Poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce měl částku platební transakce k dispozici okamžitě poté, co je tato částka připsána ve prospěch účtu poskytovatele platebních služeb příjemce.

2. Členské státy zajistí, aby dnem valuty u částky připsané k tíži platebního účtu plátce byl nejdříve okamžik, kdy je částka platební transakce připsána k tíži tohoto platebního účtu.

ODDÍL 3

ODPOVĚDNOST

Článek 65

Den valuty

Vypuštěno.

Článek 66

Nesprávné jedinečné identifikátory

1. Pokud je platební příkaz proveden podle jedinečného identifikátoru, považuje se tento příkaz z hlediska příjemce uvedeného v jedinečném identifikátoru za správně provedený.
2. Pokud je jedinečný identifikátor, který uživatel platebních služeb uvedl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb odpovědnost podle článku 67 za neprovedení nebo chybné provedení transakce.
Poskytovatel platebních služeb plátce však vynaloží přiměřené úsilí, aby peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, získal zpět.
Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb za získání peněžních prostředků zpět účtovat poplatek.
3. Poskytne-li uživatel platebních služeb vedle údajů požadovaných podle čl. 26 odst. 1 písm. a) nebo čl. 31 odst. 2 písm. b) dodatečné údaje, odpovídá poskytovatel platebních služeb pouze za provedení platebních transakcí podle jedinečného identifikátoru uvedeného uživatelem platebních služeb.
4. Vypuštěno.

Článek 67

Neprovedení nebo chybné provedení transakce

1. Vypuštěno.
- 1a. Je-li platební příkaz podán z podnětu plátce, pak aniž jsou dotčeny článek 47a, čl. 66 odst. 2 a odst. 3 a článek 70, jeho poskytovatel platebních služeb nese vůči němu odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže by poskytovatel platebních služeb příjemce mohl plátcí prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce částku platební transakce obdržel v souladu s čl. 60 odst. 1, a v takovém případě nese poskytovatel platebních služeb příjemce vůči příjemci odpovědnost za správné provedení platební transakce.

Nese-li odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí tento poskytovatel platebních služeb bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo chybně provedené platební transakce plátcí a platební účet, k jehož tíži byla položka připsána, případně obnoví do stavu, jaký by na tomto účtu byl, kdyby k chybně provedené platební transakci nedošlo.

Nese-li odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb příjemce, dá tento poskytovatel platebních služeb částku platební transakce neprodleně k dispozici příjemci a případně připiše příslušnou částku ve prospěch platebních účtu příjemce.

V případě neprovedené nebo chybně provedené platební transakce, byl-li platební příkaz podán z podnětu plátce, vyvine jeho poskytovatel platebních služeb bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na žádost okamžité úsilí k vysledování platební transakce a informuje plátce o výsledku.

- 1b. Je-li platební příkaz podán z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, pak aniž jsou dotčeny článek 47a, čl. 66 odst. 2 a odst. 3 a článek 70, poskytovatel platebních služeb příjemce nese vůči tomuto příjemci odpovědnost za správné předání platebního příkazu poskytovateli platebních služeb plátce v souladu s čl. 60 odst. 2. Nese-li poskytovatel platebních služeb příjemce odpovědnost podle tohoto pododstavce, předá tento poskytovatel platebních služeb neprodleně dotýčný platební příkaz znovu poskytovateli platebních služeb plátce.

Aniž jsou dotčeny článek 47a, čl. 66 odst. 2 a 3 a článek 70, poskytovatel platebních služeb příjemce nese navíc vůči tomuto příjemci odpovědnost za zpracování platební transakce v souladu se svými povinnostmi podle článku 64a. Nese-li odpovědnost poskytovatel platebních služeb příjemce podle tohoto pododstavce, zajistí, aby částka platební transakce byla příjemci k dispozici neprodleně poté, co byla připsána ve prospěch platebního účtu poskytovatele platebních služeb příjemce.

V případě neprovedené nebo chybně provedené platební transakce, za níž poskytovatel platebních služeb příjemce nenese odpovědnost podle prvního a druhého pododstavce nese poskytovatel platebních služeb plátce odpovědnost vůči tomuto plátcí. Nese-li poskytovatel platebních služeb plátce odpovědnost v tomto smyslu, vrátí bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo chybně provedené platební transakce příjemci a platební účet, k jehož tíži byla položka připsána, případně obnoví do stavu, jaký by na tomto účtu byl, pokud by k chybně provedené platební transakci nedošlo.

V případě neprovedené nebo chybně provedené platební transakce, byl-li platební příkaz podán z podnětu nebo prostřednictvím plátce, vyvine jeho poskytovatel platebních služeb bez ohledu na odpovědnost podle odstavce 1b. na žádost okamžité úsilí k dohledání platební transakce a informuje příjemce o výsledku.

- 1c. Vedle toho nesou poskytovatelé platebních služeb vůči svým uživatelům platebních služeb odpovědnost za veškeré poplatky, za něž jsou odpovědní, a veškeré úroky, které jsou od uživatele platebních služeb vyžadovány v důsledku neprovedení nebo chybného provedení platební transakce.
2. Vypuštěno.

Článek 68

Převody do třetích zemí

Vypuštěno.

Článek 69

Dodatečná finanční náhrada

Jakákoli dodatečná finanční náhrada, jež není stanovena v tomto oddílu, může být určena v souladu s právem, které se vztahuje na smlouvu uzavřenou mezi uživatelem platebních služeb a jeho poskytovatelem platebních služeb.

Článek 69a

Právo na postih

1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článku 67 přičítat jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní daný poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel prvního zprostředkovatele platebních služeb za všechny ztráty vzniklé v souvislosti s článkem 67 nebo částky uhrazené podle uvedeného článku.

2. Další finanční náhrada může být stanovena podle dohod mezi poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli a podle práva rozhodného pro smlouvu, kterou spolu uzavřeli.

Článek 70

Neuplatnění odpovědnosti

Odpovědnost podle kapitol 1 a 2 se nepoužije v případech neobvyklých a nepředvídatelných okolností, jež nastaly nezávisle na vůli strany dovolávající se těchto okolností a jejímž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními závazky, na které se vztahují vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství.

Kapitola 3

Ochrana údajů

Článek 71

Ochrana údajů

Členské státy umožní zpracování osobních údajů platebními systémy a poskytovateli platebních služeb, je-li to nezbytné z důvodu předcházení platebním podvodům, jejich vyšetřování a odhalování. Zpracování těchto osobních údajů se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Kapitola 4

Stížnosti a mimosoudní opravné prostředky pro řešení sporů

ODDÍL 1

POSTUPY PRO PODÁVÁNÍ STÍŽNOSTÍ

Článek 72

Stížnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám, včetně sdružení spotřebitelů, umožní podávat příslušným orgánům stížnosti ohledně údajného porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, ze strany poskytovatelů platebních služeb.
2. Aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, informuje odpověď příslušných orgánů stěžovatele popřípadě o existenci mimosoudních postupů zavedených podle článku 75.
- 2a. Vypuštěno.

Článek 73

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy oznámí Komisi předpisy podle čl. 73 odst. 1 a totožnost příslušných orgánů podle článku 74 do dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci a uvědomí ji neprodleně o všech následných změnách, které se těchto předpisů dotýkají.

Článek 74

Příslušné orgány

1. Členské státy přijmou veškerá opatření, jež jsou nezbytná k tomu, aby postupy pro podávání stížností podle čl. 72 odst. 1 a sankce stanovené v čl. 73 odst. 1 byly spravovány orgány zmocněnými k zajišťování souladu s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů přijatých podle požadavků stanovených v tomto oddílu.
2. V případě porušení nebo podezření na porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle hlav III a IV této směrnice jsou příslušnými orgány podle odstavce 1 příslušné orgány domovského členského státu poskytovatele platebních služeb, s výjimkou poboček a zástupců působících na základě práva usazování, u nichž těmito příslušnými orgány jsou příslušné orgány hostitelského členského státu.

ODDÍL 2

MIMOSOUDNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 75

Mimosoudní urovnávání sporů

1. Členské státy zajistí zavedení přiměřených a účinných mimosoudních postupů pro podávání stížností a opravných prostředků pro mimosoudní řešení sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb u sporů týkajících se práv a povinností, které vyplývají z této směrnice, případně s využitím stávajících orgánů.
2. V případě přeshraničních sporů členské státy zajistí, aby tyto orgány při jejich řešení spolupracovaly.

Článek 75a

Statistické informace

Vypuštěno.

HLAVA V

Prováděcí opatření a Platební výbor

Článek 76

Prováděcí opatření

1. Aby se zohlednil technický rozvoj a vývoj trhu v oblasti platebních služeb a zajistilo se jednotné uplatňování této směrnice, může Komise postupem podle čl. 77 odst. 2 přijmout tato prováděcí opatření:
 - a) upravit seznam činností uvedený v příloze této směrnice podle článků 2 až 4 a článku 10;
 - b) změnit definici mikropodniku ve smyslu čl. 4 bodu 19a podle změny doporučení 2003/361/ES;
 - c) aktualizovat částky uvedené v čl. 21 odst. 1 a čl. 50 odst. 1 za účelem zohlednění inflace a významného vývoje na trhu.
2. Žádné z přijatých prováděcích opatření nesmí měnit základní ustanovení této směrnice.

Článek 77

Výbor

1. Komisi je nápomocen Platební výbor, dále jen „výbor“, složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec v jiných člancích, použijí se články 5a a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 78

Úplná harmonizace

1. Aniž jsou dotčeny čl. 23b odst. 2, článek 23e, čl. 23f odst. 3, čl. 34 odst. 3, čl. 36 odst. 3, čl. 37 odst. 3, čl. 40b odst. 2, čl. 40c odst. 3a, čl. 40d odst. 3, čl. 50 odst. 2a a články 64 a 80, pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmí členské státy zachovávat ani zavádět jiná ustanovení než ustanovení této směrnice.
 - 1a. Pokud členský stát využije kteroukoli z možností uvedených v odstavci 1, informuje o tom, jakož i o jakýchkoli následných změnách Komisi. Komise zveřejní informace prostřednictvím internetových stránek nebo jiným snadno dostupným způsobem.
2. Vypuštěno.
3. Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátního práva, kterými se provádějí ustanovení této směrnice nebo které jim odpovídají, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 79

Přezkum

Nejpozději do tří let ode dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o provádění této směrnice a o jejích dopadech, zejména pokud jde o:

- případnou nutnost rozšířit oblast působnosti této směrnice na platební transakce ve všech měnách a na platební transakce v případě, kdy se pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb nachází na území Společenství,
- případný dopad poskytnutí úvěru v souvislosti s platebními službami, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 2a,
- případný dopad požadavků na povolení pro platební instituce na hospodářskou soutěž mezi platebními institucemi a jinými poskytovateli služeb, jakož i na překážky vstupu nových poskytovatelů služeb na trh, a
- uplatňování článků 23f a 40d této směrnice a případnou potřebu zrevidovat oblast působnosti této směrnice ve vztahu k nástrojům pro platby malých částek a elektronickým penězům, která bude podle potřeby doplněna návrhem na její změnu.

Článek 80

Přechodná ustanovení

1. Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství, členské státy umožní právnickým osobám, které započaly svou činnost jako platební instituce, jak je stanoveno v této směrnici, v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými přede dnem [*datum vstupu této směrnice v platnost*], aby bez povolení podle článku 6 pokračovaly ve své činnosti na území dotčeného členského státu po dobu nejvýše 18 měsíců po dni uvedeném v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci.

Všem takovým osobám, kterým nebylo v uvedené lhůtě uděleno povolení, se v souladu s článkem 23a zakazuje poskytovat platební služby.

- 1a. Bez ohledu na odstavec 1 se výjimka z požadavku na získání povolení podle článku 6 udělí finančním institucím, které započaly svou činnost ve smyslu bodu 4 přílohy I směrnice 2006/48/ES a splňují podmínky čl. 24 odst. 1 písm. e) pododstavce 1 uvedené směrnice v souladu s vnitrostátními právními předpisy přede dnem [datum vstupu této směrnice v platnost]. Dotyčné finanční instituce však příslušným orgánům domovského členského státu tyto činnosti oznámí do dne [datum vstupu této směrnice v platnost]. Toto oznámení musí dále obsahovat informace prokazující, že finanční instituce splňují požadavky čl. 5 písm. a), bb), f) až i), j) a k). Jsou-li příslušné orgány přesvědčeny, že tyto požadavky jsou splněny, budou dotyčné finanční instituce zapsány do rejstříku podle článku 8 této směrnice. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit osvobodit tyto finanční instituce od požadavků podle článku 5 této směrnice.
2. Členské státy mohou stanovit, že právnické osoby podle odstavce 1 automaticky získávají povolení a zapisují se do rejstříku podle článku 8, pokud příslušné orgány již mají důkaz o splnění požadavků stanovených v člancích 5 a 6. Příslušné orgány informují dotyčné subjekty před udělením povolení.
3. Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství, členské státy mohou umožnit fyzickým nebo právnickým osobám, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými přede dnem [datum vstupu této směrnice v platnost] započaly svou činnost jako platební instituce, jak je stanoveno v této směrnici, a které jsou způsobilé pro výjimku podle článku 21, aby pokračovaly ve své činnosti na území dotčeného členského státu po přechodné období v délce nejvýše 3 let, aniž by jim byla poskytnuta výjimka podle článku 25 a aniž by byly zapsány do rejstříku podle článku 8. Všem takovým osobám, kterým nebude v uvedené lhůtě udělena výjimka, se v souladu s článkem 23 zakazuje poskytovat platební služby.

Článek 81
Změna směrnice 97/7/ES

Článek 8 směrnice 97/7/ES se zrušuje.

Článek 82
Změna směrnice 2006/48/ES

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1. V příloze I se bod 4 nahrazuje tímto:
4) „platební služby“ podle definice v čl. 4 odst. 2a směrnice Evropského parlamentu a Rady [...] o platebních službách na vnitřním trhu (*)
2. V příloze I se bod 5 nahrazuje tímto:
5) vydávání a správa jiných platebních prostředků (např. cestovních šeků a bankovních směnec, pokud tato činnost nespadá pod bod 4

Článek 83
Změna směrnice 2002/65/ES

Směrnice 2002/65/ES se mění takto:

1. Článek 8 se zrušuje.
2. V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:
(5) Pokud se použije rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady [.../...] (*), ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, s výjimkou odst. 2 písm. c) až g), odst. 3 písm. a) a e) a odst. 4 písm. b), se nahrazují ustanoveními článků 25, 26, 30 a 31 prvně uvedené směrnice.

Úř. věst. L [...], [...], s. [...].“

Článek 83a
Změna směrnice 2005/60/ES

Směrnice 2005/60/ES se mění takto:

1. Písmeno a) v čl. 3 odst. 2 se nahrazuje tímto:

„a) podnik jiný než úvěrová instituce, který provádí jednu nebo více operací uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 14 přílohy I směrnice 2006/48/ES, včetně činností směnárén“.

1a. V článku 15 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

“1. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na úvěrové a finanční instituce uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2, které se nacházejí na jeho území, umožní tento členský stát v každém případě institucím a osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí uvedenou v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2 v jiném členském státě, s výjimkou směnárén a institucí vymezených v čl. 4 odst. 2b směrnice Evropského parlamentu a Rady [] o platebních službách na vnitřním trhu, které zejména poskytují platební služby uvedené v bodě 7 přílohy uvedené směrnice, včetně fyzických a právnických osob, jimž byla udělena výjimka podle článku 21 uvedené směrnice, která splňuje požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

2. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na směnárný uvedené v čl. 3 bodě 2 písm. a) a instituce vymezené v čl. 4 odst. 2b směrnice Evropského parlamentu a Rady [] o platebních službách na vnitřním trhu, které zejména poskytují platební služby uvedené v bodě 7 přílohy uvedené směrnice a které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí stejné kategorie v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.“

2. Druhá věta v čl. 36 odst. 1 se zrušuje ode dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.

Článek 84

Zrušovací ustanovení

Směrnice 97/5/ES se zrušuje s účinkem ode dne uvedeného v čl. 85 odst. 1 prvním pododstavci.

Článek 85

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. listopadu 2009. Neprodleně sdělí jejich znění Komisi. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 86

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 87

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

„PLATEBNÍ SLUŽBY“ PODLE ČLÁNKU 4

- 1) Služby umožňující složení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- 2) Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- 3) Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
 - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
 - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- 4) Provádění platebních transakcí, jestliže se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:
 - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
 - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- 5) Vydávání nebo pořizování platebních nástrojů.
- 6) Vypuštění.

7) Poukazování peněz.

8) Provádění platebních transakcí, kdy je souhlas plátce s platební transakcí předáván pomocí jakéhokoliv telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení a platba je provedena ve prospěch provozovatele dané telekomunikační nebo informačně technologické soustavy nebo sítě, který jedná výhradně jako zprostředkovatel jménem uživatele platebních služeb.

9) Vypuštěno.